La nostra

NÚM. 03
JUNY 2017

A L'ESTIU, TOTA CUCA VIU!

TECNOS escola

02 Sumari
03 Editorial
04 Societat
06 Notícies Escolars
12 L'entrevista
18 Psicologia i Orientació
20 Notícies Infantil
26 Festes i Tradicions
30 Notícies Primària
38 Notícies Secundària
48 Notícies Batxillerat
52 Lectures
53 Tecnos Quiz
54 Humor
56 Entreteniments

EQUIP DE REDACCIÓ

Redacció: Roger Armengol, Arnau Ballester, Lida Calsamiglia, Estel Castellà, Clàudia Catasús, Albert Fernàndez, Pol Gorriz, David Hita, Josep Marquès, Berta Moya, Ivet Olivé, Núria Parra, Júlia Rubió i Clàudia Vives, membres de la Cooperativa de la Revista Escolar.
Coordinació de la Revista: Roser Fradera
Correcció: Departament de llengües.
Fotografies: Equip de mestres i professors, a destacar la tasca de la Rosa Pastor.
Col.laboradors habituals: Equip directiu, equip de mestres i professors, departament d'informàtica i secretaria.
Col.laboradors d'aquest número: la Cooperativa d'Informàtica, la Mireia Tutusaus, l'Agnès Brossa, el Bru Manent i l'Arnau Segarra.
Disseny i Maquetació: Roser Fradera

No us perdeu...

L'entrevista p. 12
La Mireia Tutusaus, ex-alumna de l'escola, ens explica la seva aventura universitària als USA!

Psicologia p. 18
L'Agnès Brossa ens concedeix una entrevista i ens explica en què consisteixen el TDA i el TDAH.

Entreteniments p. 54
La Nostra us proposa tot un repte visual: Sereu capaços de trobar els professors entre la multitud?

A L'ESTIU, TOTA CUCA VIU!

Acompanyat per l'arribada de l'estiu, el curs 2016-17 ha arribat al seu final. Com cada any, aquest ha estat un curs ben intens, carregat de projectes i de reptes, durant el qual hem après moltes coses noves i interessants.

Un cop encetades les vacances, gaudirem del tan desitjat temps de lleure, un temps per descansar, divertir-nos, envoltar-nos de la família i els amics. Però l'estiu no només és temps d'esbarjo sinó que també és sinònim d'aprenentatge, de descoberta i d'experimentació. L'estiu és el moment ideal per gaudir aprenent.

Cal aprofitar el bon temps i el descans per realitzar activitats tan divertides i enriquidores com llegir, escriure, dibuixar, viatjar, envoltar-nos de natura, practicar activitats esportives a l'aire lliure, jugar... jugar sense parar! Jugar a jocs d'equip, jocs d'estratègia, jocs de càlcul... Com millor ens ho passem, més aprendrem!

Tampoc oblidem les tasques i les responsabilitats diàries; cal gestionar bé el temps del qual disposem per poder fer una mica de tot.

Bé, des de la redacció de "La Nostra" us volem desitjar a tots un molt bon estiu. Amb tant de temps lliure és segur que trobeu una estoneta per fer un repàs al tercer número de la revista, que ve carregat de notícies i activitats que hem realitzat tant alumnes com professors al llarg de tot el curs.

Esperem que us agradi!

ROSER FRADERA
Coordinadora de la Revista Escolar

50è ANIVERSARI

El passat 13 de desembre va ser el 50è aniversari del nostre company i professor de música, el **Dídac Moya**.

El dijous de la mateixa setmana, mentre el Dídac vigilava el pati, es van presentar per sorpresa tota una colla de companys que li van fer un bonic detall mentre li cantaven un *"Per molts anys!"*.

Esperem que fos un dia inoblidable.
Moltes felicitats Dídac!

COMIAT D'EN MARC VALLEJO

El passat mes de gener ens vam acomiadar del nostre company **Marc Vallejo**, que va substituir la Mireia Negre durant la seva baixa de maternitat i duia la tutoria de 5è de primària.

Et desitjem el millor i esperem veure'ns ben aviat un altre cop!

Arreveure Marc!

TROBADA D'EXALUMNES

L'escola Tecnos és testimoni d'una bonica i emotiva trobada d'exalumnes amb els seus antics professors, amb motiu del seu 50è aniversari. Felicitats!

Una colla d'exalumnes que al llarg d'aquest curs han fet 50 anys ens van demanar col·laboració per celebrar aquest aniversari. Ells van organitzar un cap de setmana ple d'activitats, recordant activitats tan tradicionals com l'excursió a la "Cova Simanya", que van voler reproduir després d'una bona colla d'anys.

Es van voler retrobar amb els seus antics professors i vam compartir un dinar a l'escola amb tots ells. Va ser una jornada molt emotiva i plena de records.

Moltes felicitats a tots per l'aniversari i esperem que hàgiu gaudit al màxim d'aquesta trobada! Per molts anys!

gumen
càtering

L'alimentació d'avui, el futur de demà

Com a empresa familiar, a Gumen Càtering coneixem el creixement dels infants, nens i joves com una de les etapes més importants de la seva vida. Per això, ens és imprescindible satisfer totes les necessitats energètiques i nutritives diàries fonamentals, per garantir el seu benestar i desenvolupament infantil.

La coneixença pels aliments i les tècniques culinàries tradicionals s'uneixen amb procediments cuidats minuciosament emprats amb il·lusió, juntament amb un experimentat equip creatiu on tothom aporta el millor de si mateix.

Estem satisfets de formar part de l'educació alimentària dels infants, nens i joves

Creem somriures amb gust de macedònia, de patates daurades amb pollastre cruixent, de divertits espirals amb bolonyesa.

Fomentem una dieta variada i equilibrada amb l'energia i vitalitat de les verdures i llegums.

Ajudem a que agafin el timó d'una bona educació alimentària descobrint els sabors del mar.

Actualitzem i adaptem els menús a les necessitats nutricionals, seleccionant aliments autòctons, ecològics i de temporada.

EL XIP D'INFORMÀTICA

La Nostra s'ha adreçat a parlar amb els membres integrants de la Cooperativa d'Informàtica, el Marí Fontanet, el Guillem Borrell, l'Anna Buch i el Pere Argemí, per conèixer-los una mica més a fons. No us ho perdeu!

Com i quan vau decidir dur a terme aquesta iniciativa?
Vam començar amb aquesta iniciativa ara fa dos anys quan ens van dir que hi havia la possibilitat de formar una cooperativa. Al principi no sabiem ben bé què era una cooperativa ni quina cooperativa crear, però amb l'ajuda de la Tere Puig, que va ser qui ens va oferir aquesta possibilitat, els nostres dubtes es van anar aclarint.

Per què aquesta cooperativa i no una altra?
La informàtica és un tema que sempre ens ha interesat molt i hi tenim realment interés per aprendre-hi coses. No sempre hi ha l'oportunitat de poder tenir una petita visió d'un treball i amb el privilegi que aquest sigui del tema que t'agradi. Per aquest motiu vam decidir crear aquesta cooperativa.

Què és el que feu? Quines tasques heu realitzat fins ara?
Nosaltres realitzem diferents tasques: Una de les tasques que realitzem és ajudar el Carles a reparar ordinadors que tenen algun problema, instal·lem les aplicacions necessaries perquè els usuaris de l'escola puguin fer tot el que necessitin, congelem els ordinadors, etc. I una de les altres tasques que realitzem és reparar ordinadors que hem demanat prèviament als pares de l'escola, l'ajuntament, etc. i donar-los una segona vida amb gent que no pot accedir a aquests privilegis. Aquests ordinadors els donem a diferents ONGs.

Com us organitzeu per dur a terme la vostra feina?
Com que sóm una cooperativa petita no tenim gaires problemes per organitzar-nos i quedar per dur a terme aquestes tasques. Normalment quedem entre setmana a l'escola. Ens distribuïm la feina de la cooperativa de manera que tothom toqui una mica de tot però ajudant-nos els uns als altres ja que un té més facilitat en unes coses que en altres.

Us agrada treballar en cooperativa? Què us aporta aquesta forma de treballar? Quins avantatges o desavantatges té?
Ens agrada molt treballar en cooperativa ja que ens hem enriquit de molts coneixements nous i ens ajudem molt uns als altres. Per nosaltres treballar en cooperativa no té cap desavantatge sempre que se sàpiguen organitzar bé les coses i se sàpiga treballar bé en grup.

Apreneu coses noves els uns dels altres?
Aprenem moltes coses noves els uns dels altres i ens ajudem mútuament. Per exemple hi ha diferents parts en un ordinador que hem hagut de tocar que alguns de nosaltres no havíem vist mai i amb l'ajuda del grup hem sabut com reaccionar i hem sabut solucionar tots els problemes. Al ser més d'una persona i treballar en cooperativa anem més ràpid al realitzar les tasques.

Recomaneu als altres alumnes de l'escola que emprenguin iniciatives com la vostra?
Recomanem al 100% que tots els alumnes que vulguin provar noves experiències com aquestes s'hi llencin ja que els aportarà moltes coses i tindran una petita visió del que podría ser un treball.

Us agradaria poder dedicar-vos al món de la informàtica en un futur?
Personalment sí que ens agradaria poder-nos dedicar al món de la informàtica en un futur i per això ens apassiona tant aquesta cooperativa.

Per la Berta Moya

31a edició de les Jornades Culturals

Com cada any, el mes de febrer és sinònim de cultura a l'escola Tecnos i els alumnes gaudeixen realitzant activitats diverses que enriqueixen la seva formació. Les JJCC d'enguany s'han superat per l'extensa oferta de tallers culturals, activitats esportives i la qualitat de les xerrades proposades. Felicitats!

Per David Hita i Pol Gorriz

Aquest any s'ha celebrat la 31 edició de les Jornades Culturals a la nostra escola. Aquestes es van iniciar fa molts anys a l'Escola Tecnos amb l'objectiu de realitzar una activitat diferent, més entretinguda per als alumnes, que els aportés un punt de vista complementari a la seva formació acadèmica.

Les Jornades Culturals consisteixen en un seguit de xerrades i tallers als quals assisteixen els alumnes d'ESO i Batxillerat, al llarg de 3 dies. Inicialment, aquestes xerrades i tallers estaven realitzats pels mateixos professors de l'escola però, amb el pas del temps, l'escola ha tendit a convidar o contractar professionals especialitzats que poden donar una visió més concreta i aportar la seva pròpia experiència sobre els temes que es tracten.

Per triar tots aquests tallers, l'escola sol informar-se, mitjançant enquestes realitzades als alumnes, de quins són els temes que més els motiven i amb els quals es senten més identificats. Els professors més joves són els que habitualment proposen les temàtiques a treballar, ja que estan més informats de les modes dels joves.

Les JJCC d'enguany han destacat per la diversitat de xerrades que s'han realitzat. Cal destacar la xerrada de l'Artur Mas, expresident del govern català, que ha vingut a explicar la visió d'una hipotètica Catalunya independent. També cal comentar la varietat de tallers disponibles com el taller de rap i rima, el de Disk jockey, taller de pàdel, de boxa, de cuina i molts més, que han estat molt divertits per a tots els participants. Els alumnes han notat una gran millora en les activitats que s'han fet aquest curs ja que s'han introduït molts temes actuals que no s'havien tocat gaire en anteriors jornades.

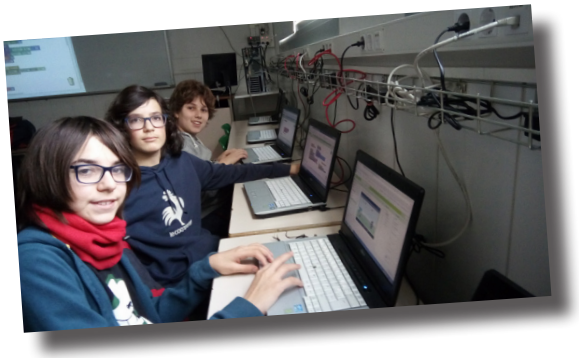

Hem tingut el plaer de conversar amb diversos alumnes d'ESO i Batxillerat que han participat en aquests tallers i tots s'han posat d'acord que aquestes jornades han estat molt satisfactòries i també que s'haurien de realitzar més activitats d'aquests tipus al llarg del curs:

He realitzat el taller de rap i, personalment, trobo que han encertat amb aquesta novetat ja que he pogut aprendre a expressar els meus pensaments d'una forma diferent.

Roger Maestro, 3r ESO

Em va agradar molt el taller de cuina ja que les professores s'explicaven molt bé i les receptes van quedar molt i molt bones.

Maria Artés, 1r Batx

He trobat molt entretingut el taller de pàdel ja que podíem fer partits entre nosaltres i intentar guanyar els meus amics.

Albert Fdez, 1r Batx

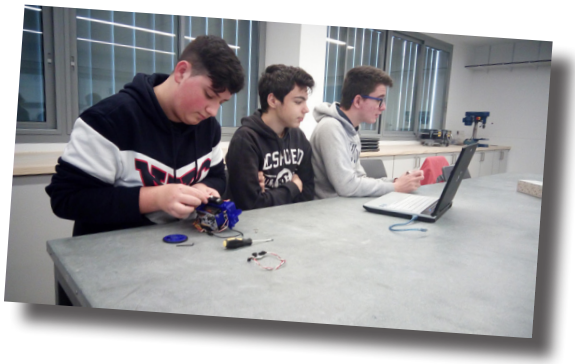

Un cop finalitzades les JJCC, els alumnes surten reforçats ja que aprenen moltes coses que no s'acostumen a treballar normalment a les classes i que són de l'agrat de tots. Aquestes activitats es realitzen per incentivar als alumnes a aprendre coses noves i a experimentar. Fins i tot hi ha casos d'exalumnes de l'Escola, que actualment venen a realitzar tallers, que gràcies a aquestes jornades van trobar la vocació a la qual volien dedicar-se.

Al llarg de la història de les JJCC han ocorregut molts fets anecdòtics com, per exemple, el nom d'aquesta edició de les jornades, les 31. És graciós el fet que l'escola anomeni aquestes jornades com les trenta-unenes ja que fa tants anys que es van començar a realitzar que es va arribar a perdre el compte i van estar uns quants anys seguits anomenant-les com les número 30.

CASA NOSTRA CASA VOSTRA

4t d'ESO col.labora amb l'associació Casa Nostra, Casa Vostra, per sensibilitzar l'alumnat davant del problema existent amb els refugiats. Volem acollir!

Per la Núria Parra i la Ivet Olivé

Els alumnes de 4t d'ESO van preparar juntament amb la professora Lali Casas uns testimonis reals que explicaven experiències que diferents refugiats han patit, amb l'objectiu de sensibilitzar la societat sobre el que pateixen aquestes persones.

Aquests acte va ser en col·laboració amb la campanya Casa Nostra, Casa Vostra, formada per un grup de persones independents que lluita perquè tots nosaltres col·laborem amb el gran problema que actualment hi ha amb els refugiats. Busca denunciar les situacions que aquestes persones pateixen dia rere dia, fugint de casa seva per diferents motius, com la guerra, la fam, la pobresa,... Motius dels quals ells no tenen cap culpa. Aquests testimonis són reals i ens expliquen el perquè van haver de fugir del seu país.

L'ACTE A L'ESCOLA

Els alumnes de 4t van estar, durant uns dies, interpretant i memoritzant els textos dels testimonis amb l'objectiu d'interioritzar les situacions i empatitzar-hi. A part dels textos, van afegir motius escenogràfics que van afavorir el clima al qual pretenien estar, un clima de dolor i tristesa. Van comptar amb piano en directe, una senzilla presentació amb imatges dels llocs on això passava i una cançó al final de l'acte, que mostrava dol i empatia pels testimonis. Van presentar els testimonis davant l'escola, per cursos, a partir de 2n de primària. L'objectiu es va complir, ja que va aconseguir mostrar la situació actual d'aquestes persones i sensibilitzar els oients.

ELS TESTIMONIS

"Jo no sabia on anava. La meva mare i la meva àvia em van portar a casa d'una dona que no havia vist mai, i em van ordenar que m' estirés al terra. Vaig veure com es treia un ganivet de la butxaca, i no vaig tenir temps de pensar res. Vaig sentir de cop un dolor infernal... Em trencava per dins i em semblava que em moria... Així és l'ablació genital. I, quan miro la cara de la meva filla, tinc clar que no vull que ella passi per això. Me'n vull anar d'aquí."

OLAYINKA

"Veus tot això que ara és aigua? Doncs, abans, aquí, hi havia manglars, i estaven plens d'uns arbres altíssims que es deien sundaris. La germana i jo hi sèiem a l'ombra, i ens amagàvem entre les arrels, que eren enormes, i a vegades ensopegàvem i rèiem... Però ara ja no hi ha ni camps d'arròs ni sundaris. Només hi ha aigua. El mar ha anat pujant de mica en mica, l'aigua és salada i ja no s'hi pot cultivar res. I, cada cop que refem la casa, ve un cicló i ens la destrossa. Aquí, a Bangladesh, ja no s'hi pot viure."

SANJEELA

"Ahir li vaig dir al meu pare que m'agraden els nois i em va respondre amb una bufetada. Em va fer fora de casa i em va dir que ja no em pagarà la carrera. Vaig tenir sort que no em portés ell mateix a comissaria. L'homosexualitat està perseguida amb pena de presó aquí al Marroc. Quan ja era el carrer, li vaig demanar cridant que no ho digués a ningú més... però avui m'han fet fora de la botiga on treballo, sense més explicacions. Què puc fer, ara?"

MOHAMMED

"El nostre fill és a la presó només per escriure. No ha matat ningú, ni ha robat ningú. Només va escriure un article criticat el profeta Mahoma. I això, a Mauritània, no es pot fer. L'han condemnat a mort, i hi ha gent que surt a manifestar-se perquè l'executin ja. Nosaltres no podíem més. Ens perseguien per tot arreu, i vam fugir de seguida que vam poder. Vam creuar la frontera sense permís, i ara som al Senegal. Aquí hem demanat asil a l'ambaixada de França. No tenim diners per aguantar gaire temps així. Resem cada dia perquè ens donin els papers."

MOKTAR

"Quan vaig arribar a Catalunya, plorava cada dia. Trobava faltar la meva mare, els meus germans, volia tornar al meu país. Però, al meu marit, li van apuntar al cap més d'un cop amb un revòlver, i té crisis de pànic. Ell no vol ni sentir a parlar de tornar a El Salvador. I allà no ens hi queda res: ens vam vendre la casa, el cotxe i la botiga. Últimament, venien dues bandes rivals a cobrar l'extorsió, i no podíem pagar més. I ens deien: "O pagueu o us matem."

MARÍA

"Sóc de Libèria. Vaig viatjar de Libèria a Mali, de Mali a Argèlia, i després a Líbia, on vaig agafar el vaixell. Vam pujar al vaixell quan ja era fosc. Vam sortir de la platja i de seguida van aparèixer els problemes. Tota la nit hem navegat a la deriva, no sabíem on anàvem, tot era molt confús. Hem intentat tirar endavant amb totes les nostres forces. I després han aparegut uns socorristes per treure'ns de l'aigua. No sabia si aconseguiria arribar fins aquí, i encara no em crec que pugui estar parlant amb vosaltres. Estava desesperat, pensava que moriria. Però sóc aquí. I estic viu."

BOBDY

"Cinc companys van morir de fam i de fred. Van morir asseguts, ni tan sols em vaig adonar que s'havien mort. No vaig veure ningú agonitzar. El germà d'un d'ells no el volia llançar al mar, però no va tenir cap més remei que fer-ho. I, en aquells moments, et ve al cap un pensament: el següent puc ser jo, i si sóc jo, no veuré més la família. I et fas una pregunta: de debò val la pena passar per tot això? Però jo he vingut a Europa a buscar la pau i la seguretat, una bona educació, i a sobreviure."

LASS

"Als 16 anys vaig descobrir que la meva mare em volia casar amb un home que no havia vist mai. Vaig carregar-me de ràbia i vaig cantar una cançó a Youtube. Aquell rap i el meu nom van sentir-se per tot el món. Vaig tenir sort, i una ONG em va ajudar a sortir del país. Ara em paga els estudis. Però hi ha moltes noies que no tenen aquesta sort i es queden embarassades. Algunes no són noies: són nenes."

SONITA

DESCOBRIM L'AVENTURA UNIVERSITÀRIA DE LA MIREIA TUTUSAUS ALS ESTATS UNITS

Hem entrevistat la Mireia Tutusaus, ex-alumna de l'escola, per conèixer de primera mà la seva experiència com a estudiant de l'Azusa Pacific University, a USA, i jugadora de waterpolo.

Per la Clàudia Vives

Què estàs estudiant actualment? A quina Universitat curses els teus estudis?

En decidir que marxava a estudiar als Estats Units, una de les decisions que em va costar més de prendre va ser quina carrera havia de cursar. Per sort, se'm va oferir l'opció de començar com "Undeclared Student". Aquesta opció és bastant freqüent als Estats Units entre alumnes de primer curs universitari, ja que escollir carrera és una decisió que sovint fa respecte i requereix temps de maduració. He d'aclarir, però, que el fet de ser Undeclared no és cap desavantatge sinó al contrari, tens l'oportunitat d'explorar moltes carreres i assistir a classes de diferents modalitats per poder decidir amb més seguretat. Al cap de quatre mesos de curs vaig deixar de ser Undeclared per passar a fer un Major (carrera) en International Business i un Minor (segona carrera) en International Relations.

La meva universitat es diu Azusa Pacific University i està situada a una hora de Los Angeles, a l'Estat de Califòrnia.

Quan vas decidir que volies marxar a estudiar a USA?

La decisió final la vaig prendre entre tres i quatre mesos abans de començar el curs universitari. Tot i això, el procés d'enviament de sol•licituds a entrenadors i d'aplicació a les universitats del país va començar molt abans, al voltant d'uns catorze mesos abans de l'inici del curs.

Ho vas tenir sempre clar o vas sentir por en algun moment pel fet de deixar-ho tot aquí?

Sóc una persona molt curiosa pel què fa a les altres cultures del món i viatjar sempre ha sigut una de les meves passions. Des de petita he tingut l'ambició de voler estudiar fora o passar una temporada de la meva vida a l'estranger, independentment del lloc. Per tant, la resposta seria que una mica sempre he tingut clar que volia marxar, però això no exclou que dubtés i molts cops tingués por de la decisió que estava a punt de prendre. Sincerament, és un pas molt important i significa un canvi rotund a la vida, però al final s'han de valorar tots els pros i els contres i pensar que de tot se'n treu alguna cosa positiva. I si resulta que al final no és el què espe-raves, aprendre dels errors no és fracassar.

T'has sentit recolzada per la família i els amics?

Durant tot el procés de buscar beques i enviar aplicacions a les universitats, molt poca gent coneixia el que estava fent. Ho vaig amagar per tal d'evitar que les opinions d'altres persones influïssin en la meva decisió final.

No va ser fins que vaig signar el contracte que no ho vaig comunicar a la família i amics, i tot i que jo sabia que per a ells també era dur deixar-me marxar, sempre vaig rebre suport.

Com va ser el procés fins que vas aconseguir entrar a una universitat estatunidenca? Quins requisits van ser necessaris?

És un procés llarg i prou complicat com per començar amb temps i, preferiblement, amb l'ajuda externa d'alguna empresa que es dediqui a buscar beques per estudiar a l'estranger. Jo vaig decidir començar el procés l'estiu abans de marxar (l'estiu de primer a segon de batxillerat), i vaig recórrer a una empresa catalana anomenada I-consports. Primer de tot, em van demanar que em gravés practicant el meu esport en competicions i que omplís tot un seguit de formularis amb detalls dels meus estudis (notes acadèmiques des de 3r d'ESO), esport (anys practicant l'esport, millors classificacions i resultats, condicions que em feien destacar com a waterpolista…), personalitat, salut, hobbies, etc. Els següents, aproximadament, sis o set mesos van consistir en bàsicament dues coses. En primer lloc, l'empresa que m'ajudava es va dedicar a contactar amb universitats dels Estats Units que tinguéssin waterpolo, parlar amb entrenadors i enviar-los els formularis que havia omplert i les meves gravacions. El que fan aquestes empreses és vendre't al públic i presentar-te als entrenadors i a les universitats per tal que et puguin considerar una opció a l'hora de fitxar per l'any següent. Per altra banda, la meva feina durant tots aquests mesos va ser preparar un seguit d'exàmens, que són obligatoris per a qualsevol persona que vulgui accedir a qualsevol universitat americana, i tenir paciència i esperança què algú s'interessés per mi. I-consports es va dedicar a assessorar-me en el procés i donar-me indicacions per tal de treure'm els títols obligatoris. Finalment, les ofertes van començar a arribar i el següent que va caldre va ser entrevistar-me amb els entrenadors (per videotrucada), comparar beques, i bàsicament valorar les diferents opcions que se m'oferien per poder escollir la millor. El procés no es va acabar fins tres mesos abans de marxar cap als Estats Units.

El fet de marxar a una universitat extrangera, va fer que et plantegessis el batxillerat de forma diferent? T'has preparat d'alguna forma especial?

Tal i com he avançat, la decisió final no la vaig prendre fins al voltant del mes de maig de segon de Batxillerat, és a dir que no en vaig estar totalment segura que marxaria fins el moment de signar el contracte. Això va fer que em plantegés el Batxillerat com qualsevol altre estudiant que vol entrar a qualsevol universitat catalana. El procés no em va influenciar en res de res, excepte en la selectivitat, que me la vaig plantejar amb més tranquil•litat, ja que en aquell moment ja sabia que marxava a USA. És més, l'empresa que m'assessorava em va recomanar que no em relaxés en cap moment i que intentés treure les millors notes possibles per tal d'assegurar que les universitats americanes no renunciaven a oferir-me beca per qüestions acadèmiques.

Com et va ajudar l'escola TECNOS en tot aquest procés? Et vas sentir orientada i recolzada? Guardes un bon record de l'escola?

Tot i que li vaig dir a molt poca gent tot això del procés de la universitat americana, vaig decidir que era necessari comunicar-ho tant a la meva tutora, la Susana Luque, com al coordinador de Batxillerat, el Jordi Anglada.

La intenció de tot això era que m'oferissin facilitats per poder donar el 100% en tot. El segon de Batxillerat ja és prou dur com per haver de treure't dos títols per la universitat nortamericana i entrenar dues hores diàries gairebé sis dies a la setmana, tot al mateix temps. Tot i que tampoc va caldre res més que aplaçar un parell d'examens al llarg de tot el curs, l'escola sempre em va allargar la mà i mai em va negar cap mena d'ajuda, a més sempre van garantir una total discreció respecte la meva voluntat de no explicar-ho a ningú.

Sincerament, guardo un excel•lent record dels meus anys com estudiant a la Tecnos, tot i que només en fossin un parell. És ben curiós però moltes de les coses que vaig aprendre durant el Batxillerat, m'estan servint ara per la universitat.

LA VIDA ALS EEUU

Quina va ser la teva primera sensació en arribar allà? Com et vas sentir?

Vaig arribar a la universitat a finals d'agost, just una setmana abans de començar les classes, amb motiu de l'orientació que feien pels estudiants internacionals. Arribar va ser tant una sensació amarga com dolça a la vegada. Des del moment zero em vaig sentir envoltada de gent molt acollidora, estranys que realment s'interessaven per tu i per la teva història, impacients per ajudar-te i aconsellar-te, i d'aquí en trec la meva sensació dolça. Per altra banda, però, el primer dia va ser un cop dur pel fet de trobar-me de sobte amb la realitat. El que m'estava passant sempre havia estat un somni per mi, però en el moment de trobar-m'hi vaig saber que allò era l'inici d'una nova etapa, una experiència que seria inoblidable però que requeriria començar de zero i deixar enrere moltes de les coses que més estimo. Una nova realitat lluny de l'ajuda dels pares, lluny de les comoditats i l'estabilitat. Una nova realitat per créixer i, el més important, per descobrir-me com a persona.

Et vas adaptar fàcilment a la nova rutina? Ha canviat molt el teu dia a dia?

Adaptar-me va costar a l'inici, el meu dia a dia ha canviat completament des que vaig arribar. La meva rutina es basa en quatre hores diàries d'entrenament, partits i hores al fisioterapeuta, a més a més de classes, treballs, exàmens i molta feina. La vida aquí consisteix sobretot en dues responsabilitats que es sustenten mútuament: el waterpolo i la universitat. Bàsicament, l'esport em permet poder estudiar als Estats Units gràcies a una beca esportiva i, alhora, mantenir una bona mitjana acadèmica em permet ser apte per seguir jugant a waterpolo i mantenir la beca acadèmica al mateix temps. És per això que per poder seguir vivint aquesta experiència única, és fonamental que aquests dos pilars es mantinguin drets. Ara bé, tot i la rutina també he conegut moltes persones que fan que el meu dia a dia sigui menys seriós, i és molts cops gràcies a aquests amics que puc sentir-me una mica com a casa.

Com és la rutina diària dins el Campus Universitari? És a dir, on dorms, on menges?

El dia a dia és un no parar. Entreno quatre hores diàries durant cinc dies a la setmana. La majoria de dies l'entrenament és de 6 a 9 del matí; en sortir vaig a classe i al migdia fem una hora de gimnàs. Després de fer peses, sovint vaig a la biblioteca a avançar feina i de tant en tant també em relaxo i miro alguna pel•lícula o quedo amb amics. Al llarg del quatrimestre tinc al voltant de cinc assignatures i no acostumo a tenir gaire deures, però sí molts treballs i exàmens. Dins el campus hi ha més d'un lloc per menjar; des de menjar mexicà, sushi i hamburgueses fins a buffet lliure, entre d'altres. El campus és petit en comparació amb la mitjana als Estats Units, però és molt acollidor i la millor part és que tothom es coneix. Molts caps de setmana tenim partits, així que descans no me'n puc permetre gaire si vull donar el màxim en tot.

T'has sentit ben acollida? Has conegut companys d'altres països?

L'ambient en aquesta universitat és un dels seus potencials més importants. Jo destacaria tres aspectes gràcies als quals es crea un ambient de comunitat: per una banda el tamany de la universitat; també el fet que una setmana abans de començar classes s'organitzi una orientació per estudiants internacionals per tal que aquests se sentin com a casa tot i estar-ne molt lluny; i, per últim, el fet que les classes siguin reduïdes a un màxim de vint estudiants. Gràcies sobretot a aquests tres factors, he pogut conèixer un nombre ingent de persones i fer amistats de molts països diferents.

Com és la vida un cop acaben les classes i els entrenaments? Què fas habitualment?

Els dies que no tinc res a fer, sovint quedo amb el meu grup d'amics i fem alguna cosa tots junts. Al voltant de la universitat hi ha cinemes i centres comercials. A vegades anem a jugar a bitlles o a fer patinatge sobre gel. Ara bé, els dies que tenim més temps, anem a Hollywood, a la platja o a fer el turista per Downtown Los Angeles. He de dir que viure aquí sense cotxe és impensable. Així com a la costa est dels Estats Units no tenen cap problema amb el transport públic, a la costa oest, i en concret a Los Angeles, el transport públic està molt mal organitzat i és caòtic. Alguns dels meus amics tenen cotxe i podem fer coses més variades.

Has notat diferència en la forma de fer als Estats Units respecte d'aquí?

Obviament, no només n'he trobat una sinó moltíssimes, de diferències. La diversitat cultural és una de les coses que més m'apassiona i viure-ho en primera persona em fa sentir molt afortunada. Com que no puc explicar totes les coses que ens diferencien amb els americans, només en destacaré un parell. Primer de tot la manera d'ensenyar: les classes són molt menys teòriques, el concepte de classe magistral en la qual el professor parla mentre els alumnes prenen apunts per després memoritzar-los i redactar-los altre cop el dia de l'examen el tenen superadíssim. És cert que de tant en tant també tenim aquest tipus de classes però la majoria es basen sobretot en anar adquirint coneixement de la matèria a mesura que ho apliquem en casos reals, com dur els números d'una empresa al llarg de tot l'exercici econòmic d'un any en l'assignatura d'"accounting" o gestionar una cafeteria durant quinze setmanes per la classe de "Principles of Management". Per altra banda, les diferències culturals també et deixen anècdotes divertides, com el fet d'adreçar-te a algú amb dos petons quan aquí, per saludar-se o presentar-se, mai es donen dos petons sinó una abraçada. Després de la vergonya que vaig passar, ja ho vaig aprendre per sempre més.

En general, t'agrada la teva nova vida?

Com tot, la meva nova vida té els seus pros i els seus contres. Però, en general, aquesta nova etapa és un somni fet realitat per a mi. Sempre havia desitjat això i, tot i que no sempre és perfecte, puc dir que si hagués de tornar a prendre la decisió de marxar o quedar-me, triaria marxar.

ESTUDIS I ESPORT

A quina edat vas començar a practicar esport? Quin esport practiques?

Tota la vida he fet esport extraescolar i abans de comprometre'm amb el waterpolo, vaig provar molts altres esports. A waterpolo farà nou anys que hi jugo.

Què significa l'esport per a tu?

L'esport és la meitat de la meva vida, literalment. L'esport m'ha donat habilitats competitives i destresa en el joc, el waterpolo m'ha donat medalles i trofeus, però, de fet, diria que tot això és el que té menys valor de tota la meva trajectòria esportiva. L'esport m'ha donat una cosa molt preuada, valors que aplico en el meu dia a dia i que són essencials per la vida. L'ambiciò i el perfeccionisme són un exemple. L'esport m'ha ensenyat que una persona amb voluntat i autoconfiança, o un equip amb uns objectius comuns, pot assolir fites que mai s'hagués imaginat que podria aconseguir. He après a ser organitzada i molt disciplinada gràcies al fet que mai m'he pogut permetre perdre el temps si volia donar el màxim en tot. L'esport m'ha ensenyat que els resultats són fruit de la constància i la paciència, i que el que no ens permet assolir els nostres objectius és la nostra obsessió per la immediatesa. He de donar gràcies a l'esport per haver-me format com a persona però, sobretot, ho he d'agraïr als meus pares que des de petita em van voler introduir en aquest món, sent conscients dels beneficis que m'aportaria.

Com són els entrenaments que realitzes? Amb quina freqüència entrenes?

Els entrenaments són similars als que feia a Catalunya tot i que amb petites diferències.

La major diferència és la quantitat d'hores: així com a Terrassa entrenava un parell d'hores diàries, aquí entreno quatre hores cada dia durant gairebé sis dies a la setmana. Que la intensitat d'entrenaments hagi canviat fa que canviïn altres coses, com per exemple assegurar que fisícament estàs preparat per suportar l'esforç. És per això que per molt que em passi al voltant de vint hores setmanals fent exercici específic de waterpolo, al fisioterapeuta m'hi passo unes tres hores setmanals més per assegurar que el dia següent podré tornar a entrenar. L'entrenament es basa bàsicament en moltes hores de natació per guanyar resistència i velocitat, a més d'habilitats de waterpolo com xuts i passes, i finalment partit per practicar les tàctiques apreses. El que també he trobat diferent respecte dels entrenament a Terrassa és que aquí fem moltes més peses.

També competeixes? A quines competicions has participat?

La majoria de competicions es concentren en el segon quatrimestre del curs, és a dir, de gener a abril majoritàriament. Durant la temporada acostumem a jugar un mínim de dos partits setmanals i molts coïncideixen entre setmana. En aquests casos l'entrenadora en excusa l'absència a classe i els professors ens permeten faltar amb la condició de recuperar la classe perduda. De moment he participat en competicions per tot arreu de l'Estat de California i també hem viatjat a la costa est per un torneig a Boston.

Com aconsegueixes compaginar els estudis amb l'esport?

Per sort, compaginar les dues coses als Estats Units no és gens difícil, és més, és una de les raons per les quals vaig decidir venir a estudiar aquí. A Terrassa em trobava que tothom qui volia anar a la universitat a estudiar alguna cosa que requerís dedicació havia de deixar el waterpolo i les qui seguien a l'equip, majoritàriament no feien cap carrera. Jo no volia haver de triar cap de les dues coses i vaig decidir mirar més enllà. Als Estats Units l'esport universitari està molt valorat, a vegades fins i tot més que l'esport professional. Cada universitat té el seu equip i destina gran quantitat del pressupost a beques i a inversions esportives. Gran part del fet de ser student-athlete és que els professors et tenen més en compte que els estudiants regulars, ja que saben l'esforç que significa fer les dues coses alhora.

Quan tenim partits entre setmana, ens permeten faltar a classe amb la condició que demanem els apunts i ens posem al dia pel nostre compte. A banda d'això, els esportistes també hem de complir la condició de tenir una mitjana mínima de 3.5 sobre 4 per poder jugar els partits.

Jo animo a qualsevol persona que vulgui anar a estudiar a l'estranger a intentar-ho amb totes les seves forces, ja que és una experiència vital i inoblidable per molt difícil que sembli d'aconseguir. Tot és possible si es lluita.

PLANS DE FUTUR

Un cop acabis els teus estudis, què voldràs fer?

El meu principal propòsit és graduar-me aquí i tornar a Catalunya. Quan torni m'agradaria fer un màster per aquí a prop o trobar una feina en el camp d'empresarials. Algun dia m'agradaria treballar en una empresa fent negocis amb l'estranger, o fins i tot al govern, al departament d'afers exteriors. Mai perdo l'ambició, així que si les coses segueixen malament, laboralment parlant, també m'he plantejat d'iniciar la meva pròpia empresa.

Quins objectius et plantejes assolir? Com et veus en el futur?

Els meus objectius immediats mentre estic als Estats Units són, entre d'altres, aportar el màxim possible a l'equip, amb la meva habilitat en el joc, per tal d'aconseguir victòries i una bona classificació. També vull fer el màxim d'amistats possibles de tot arreu del món i mantenir la mitjana acadèmica ben alta.
En un futur no gaire llunyà em veig aconseguint alguna fita històrica amb el meu equip, com classificar-nos pels campionats nacionals. Pensant una mica més endavant, m'agradaria graduar-me del doble grau que estic cursant i tornar a Catalunya per implementar les coses apreses i aportar la meva experiència al país.

Què recomanaries a algú que estés rumiant marxar a estudiar a USA o a un altre país extranger?

Jo li diria que el sol fet de plantejar-se marxar ja és un pas molt important. Amb el temps he arribat a la conclusió que no hi ha res com tenir un somni per descobrir-te com a persona. Desitjar intensament una cosa fa treure el millor d'un mateix i a vegades descobreixes una persona que no sabies que existia dins teu. També sé des de la pròpia experiència que marxar a estudiar a USA pot espantar d'entrada, però sortir de la zona de comfort sempre és dur al principi i mai una pèrdua de temps.

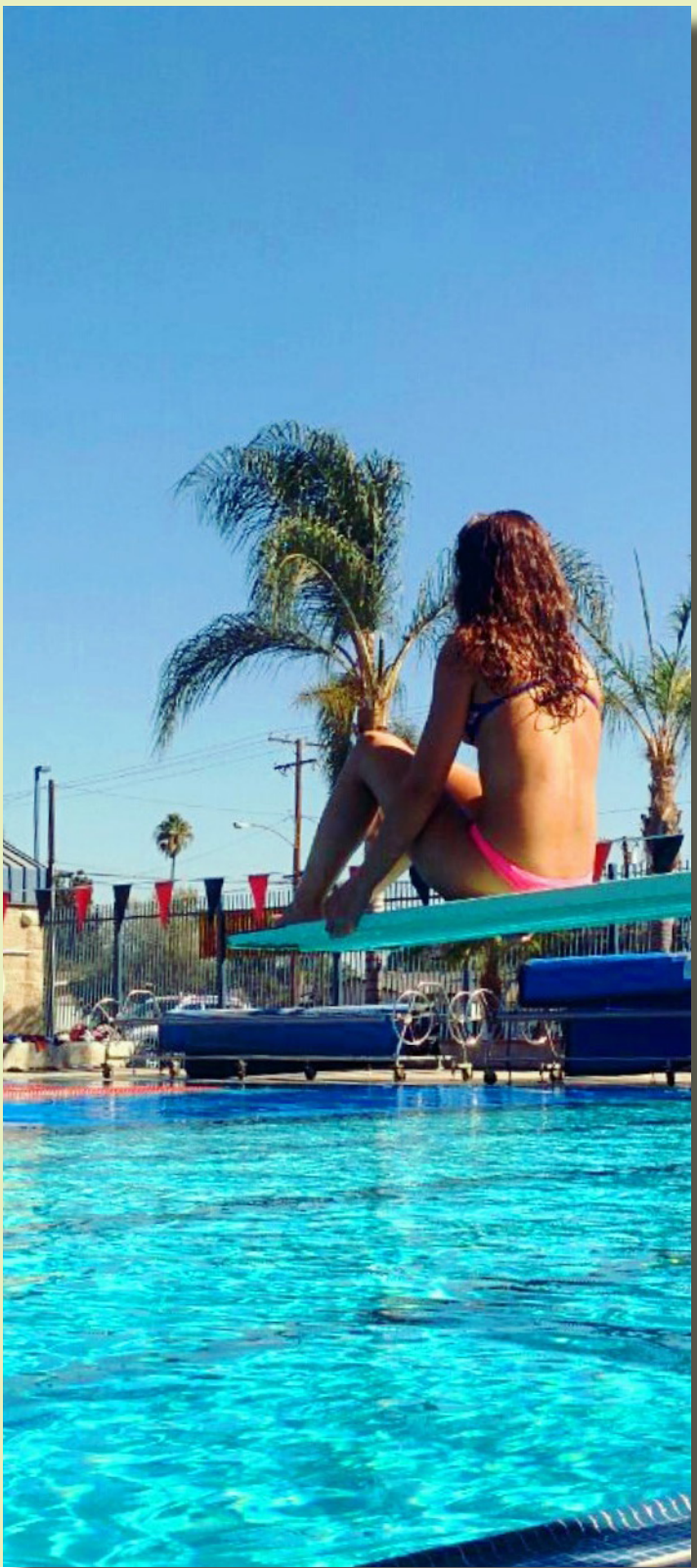

QUÈ SÓN EL TDA I EL TDAH?

El Trastorn de Dèficit d'Atenció (TDA) i el Trastorn d'Atenció amb Hiperactivitat (TDAH) afecten bastants nens avui en dia però, tot i així, encara hi ha moltes preguntes i dubtes al respecte.

Per la Júlia Rubió

Per aquest motiu, hem decidit entrevistar l'Agnès Brossa, psicòloga de primària de la nostra escola. Ella ens ha pogut aclarir molts dels dubtes que teníem i ens ha explicat molt bé en què consisteixen aquests dos trastorns tan coneguts.

Què són el TDA i el TDAH? Des de quan es diagnostiquen?

El TDA és un trastorn de base neurobiològica que bàsicament produeix dificultats per a posar atenció i concentrar-se a fer aquelles coses que tocarien per edat, és a dir, és un retard en la capacitat de posar atenció i concentrar-se ja que els que ho pateixen no poden inhibir l'impuls de distreure's amb altres coses que no són les importants o que no toquen en aquell moment.

Si el trastorn de dèficit d'atenció va lligat a una hiperactivitat s'anomena TDAH**,** però si és únicament dèficit d'atenció s'anomena TDA.

Es diagnostica durant el 1990 tot i que anteriorment ja havien sortit alguns estudis, des del 1950. A partir del 1990, gràcies als estudis mèdics, es va poder observar que la medicació produïa un efecte molt satisfactori en l'ajuda dels nens a superar aquest problema. A partir d'aquest any comencen a sortir molts estudis i comença a haver-hi una evidència científica d'aquests resultats en diagnosticar-se a nivell d'Estats Units i Europa.

Per què succeeix aquest trastorn? Quins aspectes o hàbits fomenten la seva aparició?

No està estudiat però sembla que la base del TDAH es una base genètica. S'han fet hipòtesis sobre si hi ha algun aspecte en concret i s'ha arribat a la conclusió que la contaminació o els ambients i atmosferes estressants que pot haver-hi en algunes ciutats, poden provocar aquets transtorn; a diferència de si parlem d'un ambient més tranquil com pot ser un camp. Tot i així, no se sap si es per la contaminació, l'estil de vida que es porta, el tipus d'alimentació...

De moment, no hi ha estudis concloents.

Quines diferències hi ha entre dèficit d'atenció i la hiperactivitat? Van sempre lligats?

No necessariament van lligats. Pot haver-hi dèficit d'atenció amb hiperactivitat (dificultat per controlar moviment i conducta) o sense un descontrol del sistema motriu.

Com es detecta aquest trastorn en una persona?

Normalment, en aquests casos l'escola té un paper clau per detectar aquest trastorn en els nens, ja que l'escola és un espai on s'ha de fer un esforç per posar atenció i per controlar la teva conducta i les coses que has de fer. Es l'àmbit on es pot posar més de manifest aquesta dificultat, sobretot en temes de TDA.

Si hi ha una hiperactivat lligada, els pares poden observar des de casa i des que són més petits aquesta dificultat que té el seu fill per complir normes o hàbits establerts.

Quines dificultats comporta per a un nen o un jove en edat escolar? Com afecta el rendiment escolar?

El TDAH afecta no només en el rendiment escolar sinó que també afecta en les relacions socials i això acaba tenint una repercussió a nivell personal, de l'autoimatge, l'autoestima i la confiança en un mateix, ja que aquests nens que pateixen el trastorn aprenen aviat que ells fracassen a l'escola, no només en l'aprenentatge sinó també amb els compliments de les normes. Això comporta que els castiguin o els renyin i que ells acabin amb una mala imatge de si mateixos.

Aquest aspecte repercuteix molt en l'adolescència, amb problemes d'ansietat o depressió o bé amb conductes antisocials, en deixar els estudis i en no tenir confiança en un mateix.

És diferent en adults que en joves? Com evoluciona el trastorn amb els anys?

És diferent, i en ser un trastorn maduratiu, hi ha nens que a partir dels 17, 18, 19 anys, el seu cervell madura i el trastorn disminueix molt significativament. En altres persones el trastorn persisteix en edat adulta però es manifesta de forma diferent; per exemple, en tenir més dificultat per trobar una feina estable a causa de l'elevat nombre de descuits que poden tenir, perquè són incapaços d'organitzar-se i arribar puntuals, la impulsivitat, o el no saber posar les prioritats en ordre.

Es manifesta molt diferent en edat adulta que en edat adolescent.

En quins àmbits o matèries, pot tenir més dificultats una persona amb aquest trastorn? Ja siguin de l'àmbit escolar o extraescolar.

En tots els entorns, ja que hi ha nens amb molt TDAH que acaben sense poder seguir un esport d'equip com podria ser l'hoquei, ja que desconnecten i es desconcentren, tenen dificultats per estar atents a la pilota i seguir-la ja que es distreuen amb molta facilitat. Per tant, no estan al cas del que l'entrenador els ordena que facin i això comporta que també els renyin.
Tot i així, també podem trobar nens a qui els agradi molt l'esport que practiquen o l'extraescolar que fan i aquest interès acaba estimulant el sistema nerviós i acaben podent posar aquesta atenció necessària.

Des de l'entorn escolar, quines mesures es poden adoptar per tal de facilitar l'aprenentatge a un alumne amb TDAH?

S'apliquen unes mesures que venen donades per un protocol establert que són bàsicament per a disminuir aquesta dificultat que tenen. Es a dir, si el problema es que no poden mantenir l'atenció durant una estona determinada doncs el que es fa és que les tasquen resultin més curtes perquè aquets nens no es cansin, si l'atenció és per perquè, per exemple, han d'escriure molt la solució seria fer-los escriure menys.

El principal objectiu és que aconsegueixin estar atents a les explicacions i perquè això sigui possible s'utilitzen tècniques com ara tocar-los, el contacte ocular o augmentar la seva participació. Hi ha tot un protocol de mesures que permeten que a aquests nens, un cop se'ls hi hagi detectat el trastorn, se'ls pugui ajudar de manera correcta perquè no acabin fracassant.

Com actua l'escola TECNOS en aquests casos?

La Tecnos intenta fer la detecció del trastorn molt precoç, entre 1r i 2n de primària quan ja es pot observar que hi ha aquesta dificultat que els perjudica significativament, per a poder posar aquestes mesures de suport a l'escola i a casa i més endavant, si es necessari, aplicar altres mesures de suport extern.
La detecció és entre 1r i 2n i, a vegades, s'arriba fins a 3r ja que pot haver-hi una maduresa neurològica i es pot suplir; si no entre els dos primer anys de primària s'intenta fer el diagnòstic i el protocol d'actuació.

El nostre projecte d'aula

Els Indis hem estat immersos en un projecte de descoberta, de recerca de respostes, de noves curiositats i nous reptes.

Volem muntar un racó de joc nou amb el tipi que ens han portat els Reis, però…. Com es juga a indis? Hem portat disfresses i altres objectes de casa i investiguem sobre quines coses necessitem per muntar el nostre racó: foc, eines, pells…
Decorem el nostre tipi, construim pals de pluja, aprenem la dansa de la pluja i volem dissenyar i construir tòtems! Quina feinada!
Comencem…

On viuen els indis?

Descobrim que hi ha mapes on podem trobar el continent on vivien els INDIS i on vivim nosaltres.

Descobrim figures geomètriques:

Hem descobert que els TÒTEMS eren escultures molt importants per als indis. Els animals representats són els animals del poder, els indis els admiraven i se'ls estimaven molt. Nosaltres hem dissenyat tòtems amb peces i tot tipus de construccions que ens han apropat a la descoberta de diferents figures geomètriques.

Els Indis i la natura:

Hem descobert que s'estimaven molt la natura i tot el seu entorn, i que conreaven la terra per poder alimentar-se. Feien de pagesos i nosaltres, també volem fer-ho! Comencem a treballar a l'hort!
Primer, hem tret les males herbes, després hem remogut la terra i hi hem tirat l'adob. Finalment, hem plantat enciams, pastanagues i espinacs. Ho hem regat molt bé i ara… a esperar que creixin les hortalisses.

Els trets d'identitat dels indis, les emocions i Picasso:

Ens ha cridat l'atenció l'expressió seriosa i la cara de tristesa que fan els indis. Hem comparat els nostres trets d'identitat amb els seus i hem descobert l'emoció de la tristesa a través de Picasso i els seus quadres. També ens hem posat un nom indi i hem investigat quin és l'origen del nostre nom real.

Ens agrada treballar en grup i hem triat quines tribus volem ser. Hem après a cooperar treballant en equip!

Hem fet altres investigacions i descobertes sobre els costums dels indis, què feien?, com es desplacaven?, com es comunicaven?

També hem gaudit classificant animals, pintant-nos el cos amb terres, dansant, escoltant contes i llegendes i "fent l'indi" plegats.

Papereria ES VEDRÀ
Objectes de regal
Fotocòpies b/n i color
Enquadernacions · Targetes de visita
Impressió digital d'arxius
Material escolar i d'oficina
C. Miquel Vives, 28 Local 9 · Terrassa (darrera edifici UPC) · Telèfon / Fax 93 783 29 92 · e-mail: papereriaesvedra@hotmail.com

Els grangers

Els GRANGERS tenim molta curiositat, ganes d'aprendre i de jugar. Per això se'ns va acudir fer la maqueta d'una granja entre tots.
La nostra petita granja!

Això ens va portar a fer-nos moltes preguntes: volíem saber com és una granja, què fan els grangers, quins animals hi viuen, què n'aprofita el pagès... Així, a partir del diàleg i la colotlaboració vam començar a construir el nostre projecte.

Volíem que la nostra petita granja també tingués un hort. El vam llaurar i vam plantar-hi llavors de veritat.
Després les vam regar i al cap d'uns dies, vam observar com anaven creixent.

Veient l'èxit del petit hortet ens vam animar a plantar l'hort de fora el pati. Aviat podrem fer una bona amanida i convidar a tothom que vulgui a tastar-la!

Per altra banda, continuàvem encuriosits amb els animals. Llavors vam tenir una visita molt especial. L'àvia del Quim acompanyada del seu germà. Ens van explicar que de petits passaven moltes hores a la masia de Can Roca, allà tenien un ramat d'ovelles i n'aprofitaven la llana, però també la carn i la llet, fins i tot havien fet formatge d'ovella.
Ens van ensenyar unes tisores molt grans que serveixen per treure la llana a les ovelles i ens va agradar saber que quan les esquilen no els fan gens de mal.
Després d'aquesta visita, ens van venir moltes ganes de provar de filar llana i provar de teixir-la i també volem saber com es fa per convertir la llet en formatge o iogurt.

Esperem divertir-nos i fer moltes més descobertes junts!

Modernisme a P4

Al llarg del segon trimestre, els Pirates i Mariners ens hem endinsat en el món del Modernisme.

Primer vam conèixer a l'Antoni Gaudí, la seva biografia i la seva obra. És un arquitecte molt important de l'època del Modernisme.

Vam descobrir que en els seus edificis hi havia moltes línies corbes. Per entendre què volia dir, vam anar al pati de l'escola a veure si en trobàvem.

A partir d'aquí vam parlar de l'arc catenari que tant feia servir el Gaudí. Amb cadenes vam fer molts arcs catenaris que vam ressseguir en un paper molt gran. Així vam crear la nostra casa modernista.

Vam llegir que al Gaudí li agradava molt fixar-se en la natura i s'inspirava en ella a l'hora de fer les seves obres: fulles, cargols, flors...

Gràcies a tot aquest treball hem pogut conèixer alguns edificis molt importants com la Pedrera, la Casa Batllò, el Parc Güell...

Passejant pels carrers del centre de Terrassa hem descobert que també hi ha molts edificis modernistes però fets per altres arquitectes: Casa Alegre de Sagrera, l'Abacus, l'Ajuntament, el Mercat, la farmàcia Albinyana, la Masia Freixa i la sala Muncunill.

Hem conegut tècniques pròpies del Modernisme com ara el trencadís, els vitralls... Fins i tot, hem pogut fer trencadís a partir d'un taller fet a la classe.

Hem visitat la Colònia Güell on vam veure una altra manera de viure diferent de com vivim actualment. A la Cripta vam "parlar amb el Gaudí i el sr. Güell" que ens van fer adonar de com treballaven els arquitectes modernistes: els materials, les seves inspiracions, la natura, les formes ondulades, trencadís...

Amb tota la informació que teníem i tot el que vam aprendre vam poder comparar la feina dels arquitectes d'aquella època amb els arquitectes d'ara. Per poder-ho fer, van comptar amb la colotlaboració dels pares de l'lu de la classe dels Pirates.

Tallers científics a infantil

A infantil ens agrada la ciència i hem estat experimentant amb diversos elements que ens han fet pensar i reflexionar sobre el món que ens envolta. Us deixem una selecció de les millors fotografies dels nostres tallers.

Taller d'aire:

Taller de dissolucions:

Taller d'éssers vius:

Aquest curs ha sigut molt científic!

Hem portat a terme els tallers científics que ens han permès fer diferents activitats que ens han fet pensar, descobrir, replantejar-nos idees, proposar-nos nous reptes...

Els tallers que hem fet han sigut el de dissolucions, el de flotabilitat, el de les pedres, el dels éssers vius (ossos i plantes), balances i rampes, el de l'aire i el de la llum.

I tot plegat treballant amb companys de P3, P4 i P5 per ajudar-nos i aprendre els uns dels altres. El curs que ve continuem amb més tallers científics!

Algunes conclusions dels alumnes de P5:

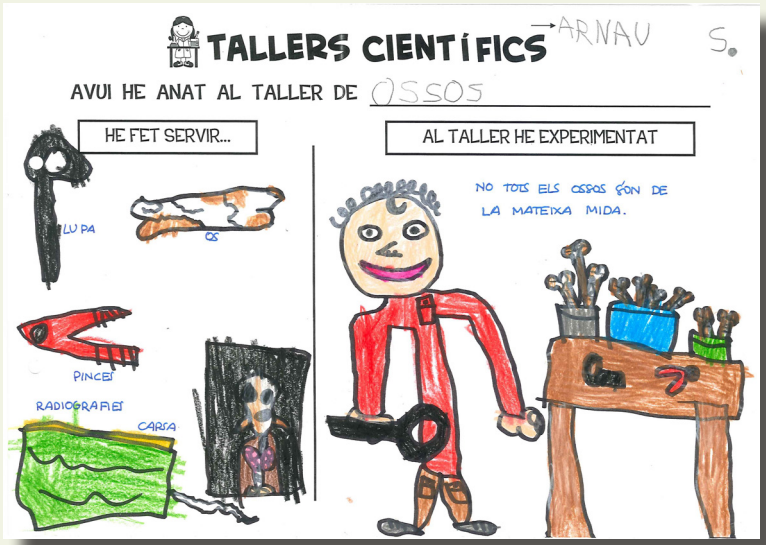

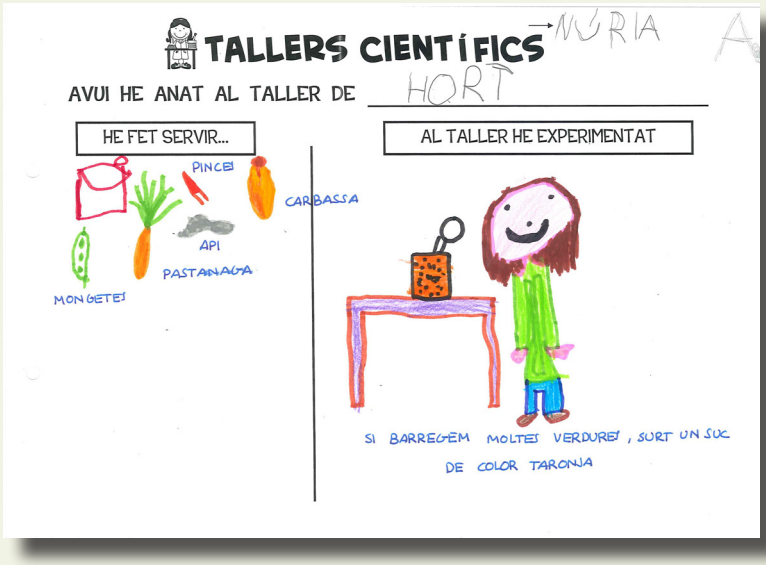

Taller de flotabilitat:

Taller de llum:

Taller d'hort:

Preparatius de Carnestoltes

Quins nervis! Quina emoció! Tenim les disfresses preparades i moltíssimes ganes de celebrar el Carnestoltes amb tots els nostres amics i companys! Sort que els mestres ens ajuden amb els preparatius. Endavant!

Rua de Carnestoltes

Aquest any, la temàtica del Carnestoltes eren les diverses cultures del món.
Hem vist desfilar catrines mexicanes, tribus indígenes, xinesos i màscares venecianes.
En acabar, hem fet una festa per celebrar-ho i hem ballat molt!

EL VAIXELL DE PAPER

Per Sant Jordi, els alumnes de l'escola Tecnos gaudeixen de l'art i la cultura celebrant el Vaixell de Paper i, per fi, es dóna a conèixerc el nom dels guanyadors d'enguany als concursos gràfics i literaris.

Com cada any, per la diada de Sant Jordi, els alumnes d'ESO i Batxillerat vam celebrar la que aquest any ha estat la vint-i-vuitena edició del concurs literari i gràfic *El Vaixell de Paper,* a la Sala Crespi.

Fou una gala plena d'espectacle en la qual alguns alumnes van presentar, altres van cantar, tocar instruments o recitar poesies. El grup de teatre de l'escola, amb el seu director, Àlex Martín, al capdavant, va representar amb gran èxit l'obra *Once upon an election*, que va fer riure a tothom.

Durant la gala, la Comissió Organitzativa va lliurar els premis relatius a narració, poesia, anglès, il·lustració i portada que, com cada any, consisteixen en un bonic trofeu del Vaixell de Paper, una rosa, un exemplar de la revista d'enguany i un xec.

Moltes felicitats a tots el participants i guanyadors de les diverses categories, però molt especialment a tots els col.laboradors que cada any fan possible celebrar aquesta festa que tant ens agrada a tots!

Feliç Diada de Sant Jordi!

Ballada de danses tradicionals i Ploma d'Or

A infantil i primària vam celebrar la Diada de Sant Jordi gaudint de la 21a ballada de danses tradicionals i fent entrega dels premis als concursos narratiu i gràfic de la Ploma d'Or, però aquest any va ser especial, perquè el Suri feia 90 anys!

A l'escola vam celebrar la 21a ballada de danses tradicionals per la Diada de Sant Jordi. Aquest any, ens va acompanyar un convidat entranyable per a tots els alumnes i mestres: en Suri, que ha fet 90 anys!

Amb aquest motiu de celebració, els nens i nenes de 1r de primària li van dedicar una coreografia on el felicitaven amb uns cubs pintats al seu estil i on es podia llegir: "Felicitats Suri, pels teus 90 anys. T'estimem molt".

També es va fer entrega dels premis de narrativa i il.lustració del concurs *La ploma d'or.*
Enhorabona a tots els guanyadors!

EXPLORADORS

L'Anna ens porta aquesta interessant notícia i tots els Exploradors ens posem a treballar de valent: Què vol dir 1 metre quadrat?

Portem de casa moltes cintes mètriques i regles, i mesurem la seva longitud fins que descobrim què és 1 metre.

Construïm el 1m²! (metre quadrat)

Bé, i ara, com ho farem per saber quant són 220 litres d'aigua? Decidim portar de casa envasos de líquids. Quan en tenim moooolts els classifiquem i els agrupem per comptar-los.

Observem que si fem paquets de 10 envasos els comptem més ràpidament.

Finalment, entre tots aconseguim els 220 litres amb envasos d'1 litre.

Posem 220 litres d'aigua en uns cubells enormes.

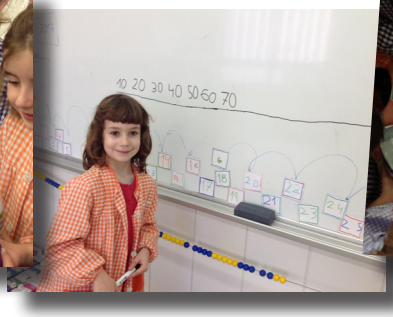

Sortim al pati i imaginem que plou tots aquests litres durant un dia. Com plou!

Però, el repte no s'acaba aquí. Anem al terrat a fer transvasaments amb diferents tipus d'envasos... i fem nous descobriments.

A vegades, els nostres ulls ens enganyen! Hi ha envasos que tenen formes diferents i la mateixa capacitat.

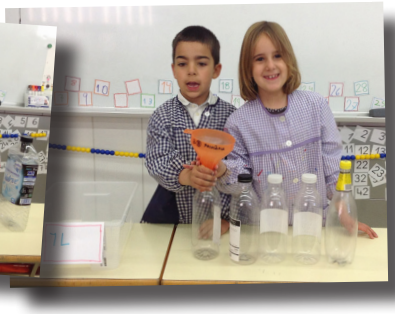

Observem paraules com: litre, 50 cl, 1000ml...
El món està ple de sorpreses!! Seguim descobrint envasos amb altres lletres com: Kg, g...
I com que tenim molta curiositat, ens preguntem...

... CONTINUARÀ EN EL PRÒXIM EPISODI!

Mireu com aprenem!

Els Llamps i Trons, alumnes de segon de primària, treballem els aprenentatges utilitzant diferents recursos a l'aula: manipulem, consultem informació, parlem entre nosaltres... i aprenem molt!

Consultem informació:

Representem "La Caperucita Roja":

Manipulem reglets:

Treballem les monedes i fem sumes portant-ne:

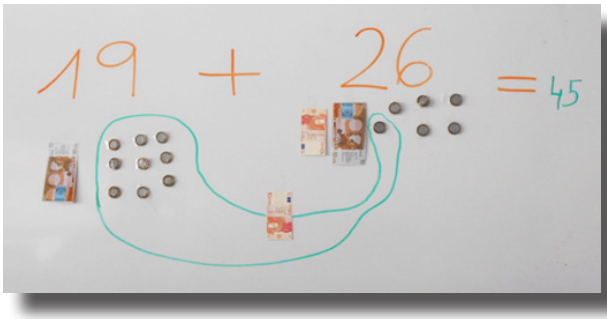

Investiguem els éssers vius:

PROJECTE DE L'AIGUA

CONSUM D'AIGUA A L'ESCOLA TECNOS

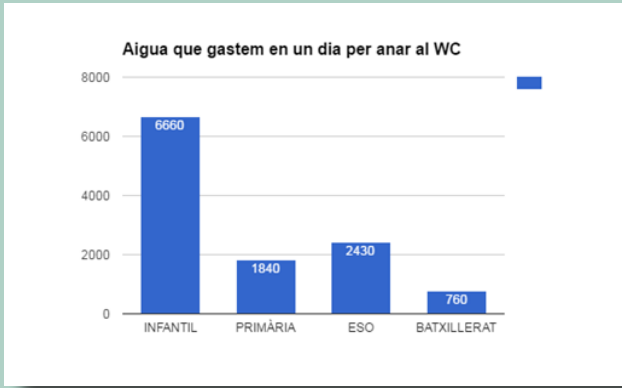

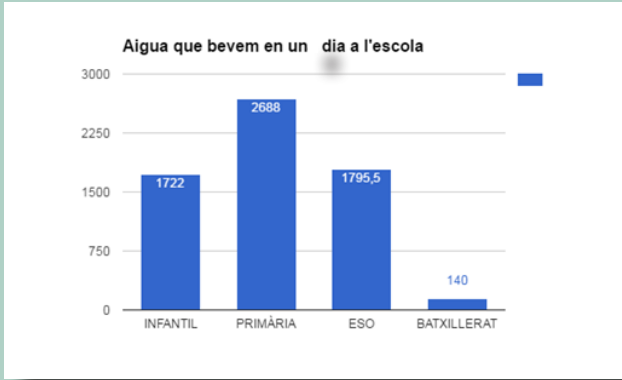

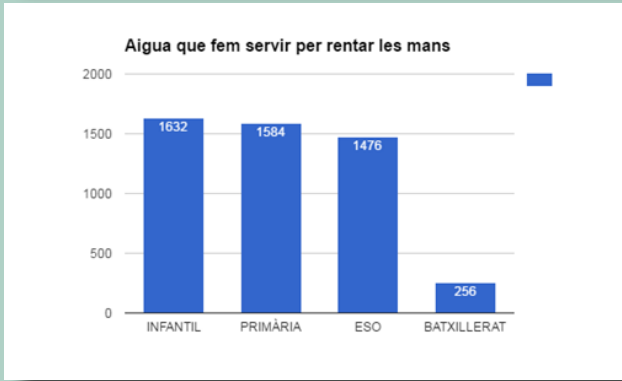

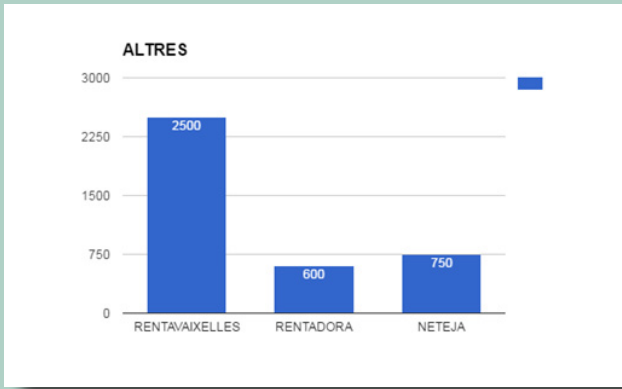

Els nens i nenes de 4t de primària hem fet un projecte sobre l'aigua. La super pregunta que ens vam fer va ser: "Es pot acabar l'aigua?"

Per respondre-la vam investigar:
De què està feta? Com funciona el cicle de l'aigua? On podem trobar aigua? Per a què la fem servir? El curs del riu. Els tipus d'aigua. Quins problemes té el món amb l'aigua? En podríem fabricar?...
Al final vam concloure que tot i que l'aigua no es pot acabar perquè el cicle és infinit, sí que és important no contaminar-la, ni malgastar-la perquè d'aigua dolça disponible no n'hi ha tanta com sembla i si la contaminem costa molt tornar-la a fer potable. Per això vam voler esbrinar quanta aigua gastem a l'escola en un dia i proposar alguns consells per estalviar-la.

CONSELLS:

- Avisar al Rafael si hi ha vàters que degoten, aixetes que no tanquen o qualsevol desaigua embussat.
- Fer servir només el paper necessari.
- No llençar res al vàter que no sigui paper higiènic.
- Tenir cura que no et caigui res.
- Avisar de les actituds incíviques.
- Fer servir només el sabó necessari.

SUGGERIMENTS A L'ESCOLA:

- Canviar les aixetes perquè es llença molta aigua.
- Canviar els assecadors de mans perquè no funcionen.

PROPOSTES PER LA CLASSE:

- Preparar uns cartells pels lavabos.

També vam gravar un anunci per animar a tothom a beure aigua. El podeu veure amb aquest codi QR:

UNITATS DE MESURA

Aquest trimestre els alumnes de 5è hem treballat diferents temes de mesura a les hores de matemàtiques.

Per conèixer les unitats de mesura més utilitzades en la vida quotidiana i les equivalències entre elles, hem començat portant de casa diferents envasos. Això ens ha servit per poder realitzar un joc en què, amb uns envasos determinats, per grups havíem d'anar superant diferents reptes. Per assolir-los, hem hagut de negociar i intercanviar envasos amb els altres grups, i no sempre ha estat fàcil.

Per a poder mesurar angles i distàncies d'una manera força aproximada, hem utilitzat uns instruments de mesura ben casolans. Amb tires de paper hem construït un metre, un decímetre i un centímetre i amb això n'hem tingut prou per mesurar perímetres, alçades, llargades, etc. de diferents espais i mobles de l'escola. Per altra banda, a partir de dos cercles de paper i pensant la manera de doblegar-los, hem aconseguit angles de 180º, 90º, 45º, 30º i 10º que ens han ajudat a identificar-los i a poder fer estimacions d'angles, sense necessitat de mesurar-los, d'una manera força encertada.

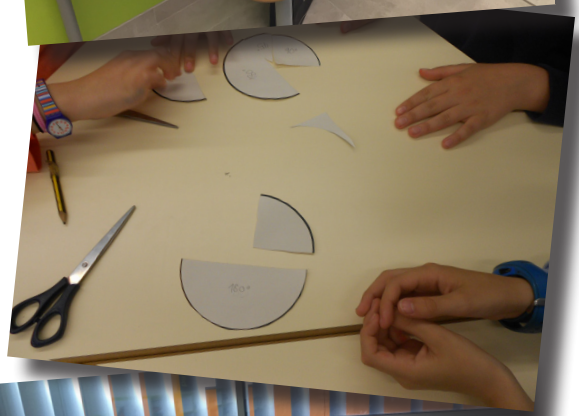

Autocars
LEYCA-BUS, S.A.

Leyca-Bus, S.A.
Colom, 571 loc. 20
08228-Terrassa
Telf. 93 784 19 66 fax. 93 786 90 22
e-mail: leyca@leyca.es

Egarmasa
subministraments

ESPECIALISTES EN
IL·LUMINACIÓ LED

Instal·lacions i
legalitzacions

- Material elèctric
- Industrial i domèstic
- Calefacció
- Climatització
- Telecomunicacions
- Fontaneria

Pressupostos sense compromís

Carrer d'Egara, 113 Local 08225-Terrassa (Barcelona)

Telf. 93 129 66 73 Mòbil. 600 40 50 40

Email: sargemi@egarmasa.com Web: www.egarmasa.es

ESTADÍSTICA AMB LACASITOS

A 6è de primària fem estadística amb lacasitos. Hi ha una manera més dolça de treballar les matemàtiques? Ho dubtem!

Els alumnes de 6è hem fet una sessió de matemàtiques ben dolça! Hem treballat l'estadística a partir d'una bossa de Lacasitos d'un quilo. Després d'obrir el paquet i buidar-lo, amb un cop d'ull hem fet una estimació de quants Lacasitos crèiem que hi havia i també el color que predominava més; per comprovar les nostres hipòtesis hem hagut de rumiar la millor manera d'organitzar els Lacasitos. Després de la feina feta ens els hem cruspit! Que bons que eren!

Així sí que ens agrada fer matemàtiques!

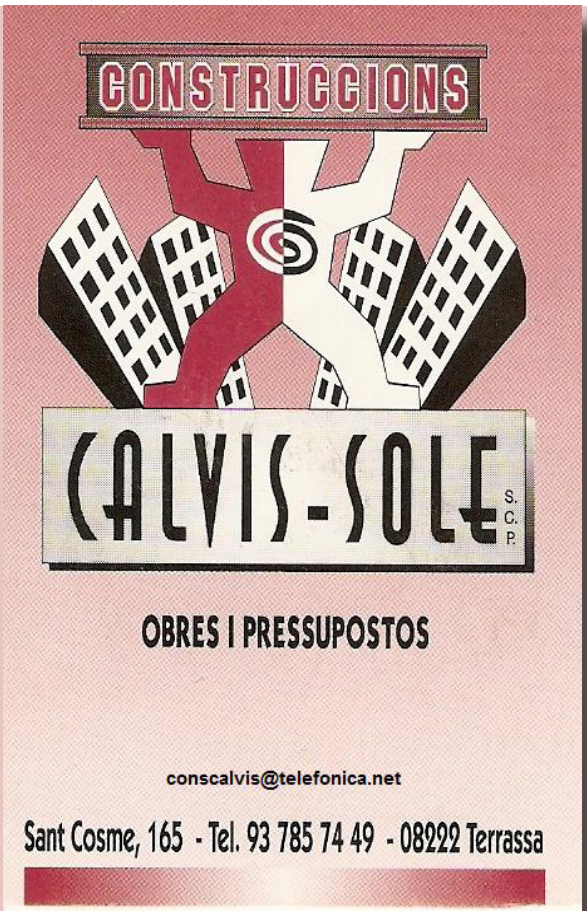

Rambla d'Ègara, 370 1r 2ª
08224 – Terrassa
TEL: 93 780 01 10
aral_psicologia-logopedia@hotmail.es

PSICOLOGIA
PSICOPEDAGOGIA
LOGOPÈDIA
PSIQUIATRIA

CENTRE D'ATENCIÓ INFANTO-JUVENIL I D'ADULTS

Com es viu a 6è el canvi d'etapa?

El curs vinent s'enfronten a un gran canvi, el canvi d'etapa. Deixaran enrere la primària per iniciar anys d'ensenyament a secundària. La Nostra ha entrevistat els alumnes de 6è per saber què en pensen.

Per la Júlia Rubió

En primer terme, hem volgut saber com s'imaginen la secundària i hem obtingut, de forma general, tres punts de vista diferents. La majoria dels alumnes s'imaginen una etapa difícil, exigent i estricta, ja sigui pels professors, pels exàmens, per les assignatures o pel simple fet d'haver-se de llevar més d'hora. Una part més reduïda de la classe opina que serà una etapa divertida i "xula". Per últim, trobem una minoria que opina que simplement serà "un any més", que no serà un canvi massa notable.

"M'imagino l'ESO com un repte per superar" **Júlia R.**

També ens hem interessat per saber com els afecta la barreja de classes. La majoria de l'alumnat està espantat, en certa manera, per haver de separar-se dels seus amics. També trobem alumnes que ténen moltes ganes de conèixer gent nova i crear grups nous d'amics.

En preguntar-los la seva opinió envers el canvi de cicle, hem observat que la majoria mostra una certa "por" als profes i als exàmens, pel fet que siguin molt més estrictes o pel fet d'haver d'estudiar més. També trobem una part de l'alumnat més optimista, que opina que no serà un canvi tan gran.

" L'ESO és més dura, no com quan et diuen que 4t serà dur... o 5è o 6è" **Àngel M.**
"Serà com passar directament de 4t a 6è" **Bosco Vilaplana**

No podíem obviar el tema dels trimestrals, aquells exàmens que tothom aprecia tantíssim.

Sobre aquest aspecte vam observar dos tipus de reacció completament diferents. Per una banda, una part dels alumnes s'han mostrat d'allò més espantats pels trimestrals, tenen por que siguin molt difícils, que se'ls oblidi alguna cosa durant l'examen... però també hem parlat amb alumnes que pensen que estudiant regularment i amb criteri només serà com un exàmen qualsevol.

"Jo tinc por, molta por dels trimestrals" **Pol Cascón**
"Em fan respecte perquè hauré d'estudiar 10 cops més" **Xavi M.**
"No em fan gaire por els trimestrals perquè em posaré a estudiar molt dur" **Ona Milian**

Per últim i per acabar, els vam preguntar si tenien ganes de començar l'ESO, i vam constatar que una part de l'alumnat es troba motivat al 100%, mentre que l'altra part no en té gens de ganes. Tot i així, la idea de tenir lliures les tardes de divendres els motiva bastant i, sobretot, el fet de poder portar mòbil.

"Per una part sí perquè em vaig fent gran. També hi vull anar per poder portar l'estoig i les llibretes que vulgui" **Berta Puig**
"Tinc ganes d'aprendre més coses però tinc por de no estar a l'altura de la classe" **Júlia Lázaro**

En conclusió, a part de totes les pors que es tenen sobre l'ESO, i que són ben normals, podem dir que els alumnes de 6è, de forma majoritària, estan d'allò més motivats i amb ganes d'aprendre i de passar-s'ho bé davant la nova etapa que els espera!!

PROJECTE DE TECNOLOGIA

Els alumnes de 1r d'ESO han dissenyat i han construit un penjador de claus per la porta d'entrada. Us deixem les fotografies dels grups amb les seves propostes i algunes de les conclusions que ells mateixos han escrit en finalitzar el projecte.

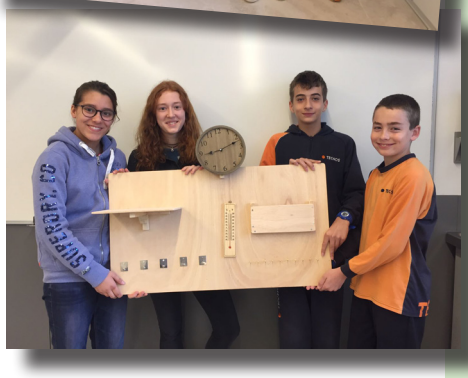

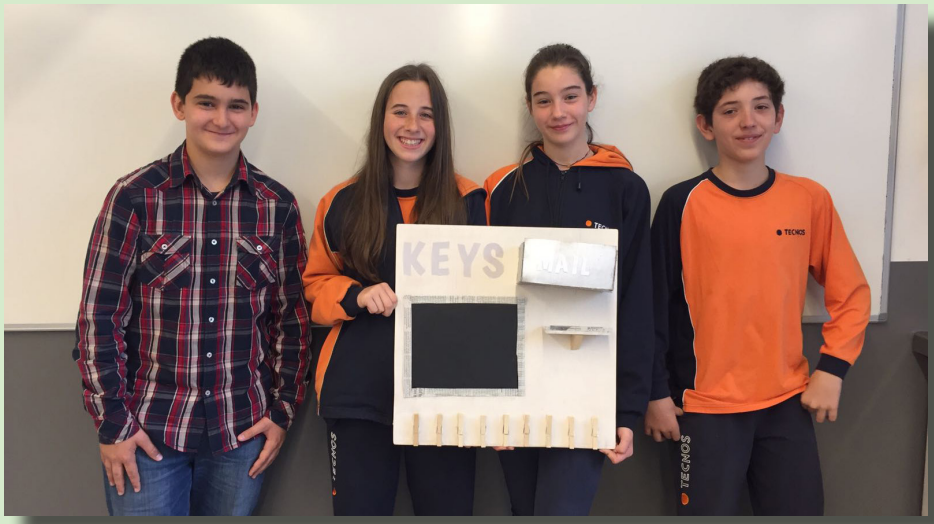

Aquest any, el projecte de tecnologia era tot un repte per als nostres alumnes de 1r d'ESO. Consistia a dissenyar i construir un penjador de claus, per a la porta d'entrada als seus habitatges, seguint una sèrie de requeriments com:

- El penjador havia d'estar construït amb fusta, com a material principal.
- S'havien d'utilitzar 2 materials més, a part de la fusta.
- Reutilitzar o reciclar un material vell o fet servir donava punts extra.
- Es consideraven també el fet de donar un doble ús al penjador i la dificultat de la construcció.

La finalitat del projecte era que els alumnes empressin a classe el procés tecnològic, estudiat prèviament, tant per fer el disseny, com la construcció i l'avaluació final.

En acabar el projecte, els alumnes havien de realitzar una presentació explicant tot el procés i finalitzant amb unes conclusions que provoquessin la seva reflexió.

La veritat és que les propostes dels nostres alumnes han estat ben enginyoses, moltes felicitats a tots!

STUDENT'S FINAL REFLEXIONS

"In this project, I learnt that we can do a lot of things better and quickly working in group and not working alone."

Èric

"In this poject, I think that I learnt a lot how to construct things and how to solve problems. Now, I'm very happy with our work because we always tried to do the project as best as possible."

Laura

"I learnt how to keep calm when we made a mistake or we didn't choose the best idea for a solution. The best that I remember is when we started, because we were so animated with this project, a keys hanger!"

Marta

"I think the work is fun and it's cool because we had to work as a team. I have used tools that I haven't used before and, in my opinion, I recommend them."

Rubén

"In this project we've learnt, we've had good times, but also bad. Mostly, I have learnt how to solve problems, how to use the jig saw and much more. It was a good project!"

Pola

"I think that it's a good project because I have learnt how to construct a key hanger. I think it is a good idea because you learn how to paint wood, how to build boxes or how to hammer a nail. And you do it in a funny way!"

Mònica

"I think this is a great project because I have learnt many things about building objects by myself. I'm so happy with the key hanger and with all the effort we put in this project. I have also learnt that not everything is as easy as it seems and requires a lot of work and dedication."

Rut

VÍDEOS DEL PROCÉS CONSTRUCTIU

Us adjuntem uns enllaços QR per tal que, des del vostre mòbil, pugueu visualitzar els vídeos del procés constructiu dels penjadors que alguns grups de 1r d'ESO han compartit amb La Nostra.

CREACIONS DE PLÀSTICA

Mentre els alumnes de 1r d'ESO han treballat el projecte "Parla de tu", on han desenvolupat el llenguatge gràfic, els alumnes de 3r d'ESO han fet el projecte "Tetris", recreant diverses pantalles del mític joc, qui no ha passat una bona estona encaixant les peces del Tetris?

Us deixem un recull gràfic d'aquests treballs tan creatius i personals.

ÈXIT ROTUND A LES PROVES CANGUR

Les XXII Cangur de la SCM (Societat Catalana de Matemàtiques) han deixat molt bons resultats a l'escola Tecnos, però cal destacar especialment el resultat obtingut per la Leire Oliver, de 1r d'ESO A.

Entre més de 20.000 participants de tot Catalunya que es presentaven a la categoria de 1r d'ESO de les proves Cangur d'enguany, l'alumna Leire Oliver, de 1r d'ESO A, ha quedat ni més ni menys que en 2ª posició!

Tant la família com representants de l'escola Tecnos assistirem el proper 29 de maig a recollir el premi al teatre Poliorama.

Moltíssimes felicitats pel resultat tan espectacular i a seguir gaudint de les matemàtiques!

Llívol
Centre de reforç escolar

Aquest estiu aprofita el juliol!

PRIMARIA ESO BATXILLERAT

- Anglès
- Mecanografia
- Informàtica
- Ortografia

- Recuperació d'assignatures
- Exàmens de setembre
- Deures d'estiu
- Selectivitat

TRUCA I INFORMA'T!
93 624 84 48 / 620 57 51 26

RESERVA LA TEVA PLAÇA
· GRUPS REDUÏTS ·

C/ Sant Pau, 2. Terrassa. www.centredereforçescolar c.llivol@gmail.com

PREMIS ENGINY

La Nostra ha volgut saber quin ha estat el resultat final dels Premis Enginy d'enguany; el resultat final no ens ha decepcionat pas!

Per la Núria Parra i la Ivet Olivé

Els Premis Enginy són una activitat extraescolar que es realitza un cop l'any i que organitzen els pares de l'AMPA per als alumnes de 1r d'ESO.

Aquesta activitat consisteix a superar en un repte mitjançant el disseny i la construcció d'un enginy o una invenció. Els alumnes treballen habitualment en equips i es reuneixen una sèrie de tardes a l'escola on, juntament amb els pares de l'AMPA, intenten trobar una solució per al repte plantejat. Està completament prohibit emportar-se l'enginy a casa o els materials de treball.

Un cop finalitzat el termini, els alumnes han de realitzar una presentació oral en equips en la qual cal explicar quina és la solució plantejada i quin procés constructiu s'ha seguit per tal de portar-la a terme. Durant aquesta presentació, el jurat, que fins el moment es manté al marge de tot el procés, realitzarà les preguntes pertinents per assegurar-se que realment són els alumnes qui han construit l'enginy.

Aquest any, els alumnes disposaven dels següents elements: una fitxa de domino, dos daus, femelles de ferro, arròs, punxons de fusta, caniques i cigrons. El repte consistia a separar 50 cigrons de la resta de components en el mínim temps possible. Si queia una femella, es descomptaven tots els punts; si queia un dau, es descomptaven deu punts.

La final dels Premis Enginy es va celebrar el divendres dia 17 de febrer, de 16:00h a 18:00h de la tarda. Després de les presentacions dels alumnes, el Jurat va deliberar i va otorgar el codiciat premi a l'equip format pel Bru Manent i l'Arnau Segarra. Moltes felicitats, nois!

Us animem a tots a participar en aquest concurs on l'enginy i la traça són els millors aliats.

ENTREVISTA ALS GUANYADORS DELS PREMIS ENGINY

El Bru Manent i l'Arnau Segarra ens expliquen com és el seu enginy, com el van contruir i com va ser el dia de la presentació. Felicitats pel premi!

Quins materials vau utilitzar?
Vam utilitzar principalment fusta, cartró per fer algunes parets, termo-cola per enganxar-ho tot i algun clau per reforçar l'enginy. També vam utilitzar imants per evitar que les femelles passessin, i això ho vam enganxar amb cinta de doble cara.

En què consistia el vostre enginy?
L'enginy va consistir en una espècie de caixa amb diferents coladors. El primer, per exemple, tenia uns imants que atreien les femelles. A continuació, hi havia més coladors, que evitaven que passesin per exemple els daus i les caniques.

Durant la construcció de l'enginy, vau tenir alguna complicació?
Sí, ja que la fusta era molt dèbil i a mida que la tallàvem amb la serra se'ns trencava. Al segon intent ens vam adaptar i, amb molta més cura, ho vam aconseguir. Per evitar que es trenquessin més parets, alguna la vam tallar amb cúter, amb molta paciència i dedicació. Sempre anavem a mides exactes amb tots els talls, ja que no volíem que res quedés descompensat.

Quines eines vau emprar?
Vam utilitzar la serra d'arquet, la pistola de silicona, un martell pels claus i el cúter.

Que n'opineu de la resta dels enginys?
La veritat és que van ser molt bons, nosaltres estàvem molt igualats amb l'equip de les NCG. Ens van sorprendre gratament les idees dels nostres companys i els processos de producció.

Com va ser la vostra presentació?
La vam fer amb un programa "kanback". La nostra presentació va constar de 4 diapositives, on explicàvem el procés de construcció i contrastàvem les idees principals del enginy amb la final, comentant els pros i contres dels diferents.

Què vau sentir el dia de la presentació?
Els dos estàvem molt nerviosos, hi havia molta gent i vam acabar improvisant. En algun moment no sortien les paraules, però en general, creiem que ens va sortir molt bé.

PROU BARRERES!

Els alumnes de 4t d'ESO han participat en un projecte d'aprenentatge i servei (APS) amb Prou Barreres, una associació d'ajuda mútua en la qual hi ha persones amb problemes de mobilitat, per causes molt diverses.

Per la Clàudia Catasús i la Lida Calsamiglia

Els alumnes, de moment, han fet dues trobades amb els components de l'associació al Centre Cívic de Torressana, on han pogut parlar amb ells i coneixer-se mútuament.

Els alumnes, conversant i escoltant les seves opinions, han pogut veure a quantes barreres s'enfronten aquestes persones diàriament i han après de quina manera poden ajudar-les amb diferents capacitats i valorar coses que, potser, mai s'havien posat a pensar.

Un alumne que participa en aquesta APS ens explica que les experiències i la vida diària dels components de Prou Barreres és impactant, ja que molts cops no valores el fet de poder caminar per tu sol sense l'ajuda de ningú o simplement pujar al metro per anar a Barcelona, mentre que aquestes persones no poden fer-ho per ells mateixos i necessiten l'ajuda d'algú. Aquesta activitat l'ha ajudat a valorar més algunes coses en les quals no pensava.
També pensa que ha après una cosa molt important: saber ajudar a una persona amb algun problema. Molts cops creiem que sabem ajudar una persona amb discapacitat, com per exemple a pujar unes escales, però no és així.

Al final d'aquest APS s'organitzarà una sortida a Barcelona on aniran tots els que hi han participat.

EL ROMANCE

Los alumnos de 3º de ESO se han acercado al romance, en la materia de Lengua y Literatura Castellana, de la mano de su profesora Susana Luque.

Los romances son un tipo de composición poética popular o tradicional que recitaban los juglares y el pueblo desde mediados del siglo XIV y a lo largo de todo el siglo XV. Son poemas generalmente narrativos, compuestos por una serie ilimitada de versos octosílabos que riman en asonante los versos pares y quedan libres, sin rima, los impares.

Después de familiarizarse con este tipo de composición poética, trabajando su estructura y leyendo una buena selección de ellos, se han atrevido a componer algunos romances. Aquí tenéis una muestra del resultado, que como podréis comprobar ha sido fantástico. Enhorabuena a todos.

LAS ESTACIONES DEL AMOR

El buen tiempo llegaría,
el invierno se acababa,
como agua en aquel grifo
la soledad me agotaba.
Los árboles florecían,
el sol siempre me abrazaba.
La hibernación ya acabó,
lagos se descongelaban.
Como los campos de trigo,
su melena era dorada,
sus ojos color café
y su piel siempre nevada.
Dulce como un caramelo,
sus curvas me apasionaban.
Verla y soltar un suspiro,
con ella el tiempo volaba.
Sabía que llegarían,
con el calor de la playa,
los paseos en la mar
y noches apasionadas.
Por las noches con estrellas
bajo la luna cantaba.
Ella siempre sonreía
al llegar la madrugada.
Siempre estaría conmigo,
bajo el umbral de mi casa.
Con sus noches de pasión
y su preciosa mirada.
Al campo de césped verde,
ella siempre me llevaba.
Un lugar de amor sincero
donde siempre me besaba.

El otoño aparecía
con su luz anaranjada;
con su más que intensa lluvia
que por las calles bajaba.
Hojas que ya se caían,
yo nunca me preocupaba,
hasta que un día marchó
decaída, disgustada.
No fue por voluntad propia,
fue porque la vida avanza.
Con el tiempo aprendería
que las personas pasaban.
Ella feliz estaría
de que yo no me ofuscara.
No ha sido culpa de nadie,
pero ahora lejos estaba.
Con caminos diferentes
el invierno ya llegaba,
con su frío y mi agonía
el tiempo lento pasaba.
La nieve todo cubría,
a ella me recordaba.
Triste amiga soledad,
tu aflicción desesperaba.
Muchas cosas pasaré
hasta olvidar a mi amada.
Rendirme no debo aún,
otro tiempo ya me aguarda.

Txè Fardy y Cristina Fernández

RECUERDOS DIBUJADOS

Un hermoso árbol había
en un parque soleado;
un chico estirado estaba
a la sombra del manzano.
El chico la recordaba
en aquel tiempo dorado,
lejanos atardeceres
dando a su madre la mano.
Un hermoso árbol había
en un parque soleado;
una chica paseaba
cerca del mismo manzano.
Enamorada se queda
del bello chico estirado;
sus ojos eran azules
como grandes océanos.
Convencida la muchacha,
le escribe en el tronco largo
de aquel hermoso manzano
un mensaje dibujado.
El chico al llegar al árbol
se encuentra el mensaje dado;
sorprendido aún estaba
recordando su pasado.
El muchacho se plantea:
¿de quién será este grabado?;
ese amor de un ser querido,
¿no será su madre antaño?
Él le deja una respuesta
al mensaje dibujado;
emocionado se espera,
para volver al pasado.
La muchacha ve el mensaje,
nerviosa por lo pasado,
pensando que es para ella
improvisa un garabato.
En los días sucesivos
intercambiarán engaños;
él pensando que es su madre,
ella que él se ha enamorado.
Hasta que una tarde oscura
encuentra al chico estirado,
al otro lado se tumba,
al otro lado del árbol.
Su amor ella le declara
soñándole en un abrazo,
él imagina a su madre
cantándole en su regazo.
¡Qué alegría reencontrarla,
qué tristeza recordarlo!
Sus sentimientos confusos
retumban en el pasado.
Entre tanta habladuría
ella intuyó algo extraño:
¿era a ella a quién hablaba
o a la copa del manzano?
Descubrió que no la amaba
después de meses soñando,
todo fue un malentendido
que duró todo el verano.
Un hermoso árbol había
en un parque soleado;
ya no hay rastro de mensajes,
sólo recuerdos guardados.

Natàlia Ibarra y Marina Mas

ROMANCE DE UN EMIGRANTE

Cerca el golfo de Guinea,
en un pueblo fantasmal,
donde habitan las gaviotas,
costero del Senegal,
nos espera nuestro amigo,
escapando de Simal,
de donde él es nativo,
con ansia de libertad.
Diez personas en el bote,
cansados de navegar,
pasan los días y noches,
hacen ruta sin parar.
Venciendo las negras olas,
venciendo agitado mar,
como actuó el buen David
contra el grande de Goliat.
La negra capa los cubre,
del viaje es el final,
ya llegan a su destino,
es Europa colosal.

Pere Mulinari y Miquel Tàssies

ECLIPSE

Lo contaba una leyenda
que al inicio de la albada
triste el Sol aparecía
para admirar a su amada.
Se lamentaba la luna,
mientras sola se marchaba
dejando pasar al día,
una aurora soleada.
Mutuo el sentimiento era,
el que en los dos afloraba.
Una lágrima en el día,
un llanto de madrugada.
No cesaba la insistencia
entre el sol y su adorada,
demandaban un contacto
que la rotación vetaba.
La oscuridad de la noche,
la esplendorosa alborada,
como en dos polos opuestos,
esa atracción se notaba.
Dos destinos muy distintos,
dos miradas encruzadas
en el infinito espacio
donde los astros se hallaban.
El sol era una pintura
no del todo completada,
la luna le ofrecería
la última pincelada.
En la noche terminó
una infinita parada,
comenzó con un eclipse,
con luna llena acababa.

Marina Ramírez
y Marina Vargas

A L'ESTIU, ENS MOVEM!

Ara que l'estiu s'acosta, La Nostra us vol engrescar a tots a aparcar la tovallola i a tastar noves activitats de lleure i esportives, que podeu realitzar en família o amb els amics. Per això hem parlat amb els nostres companys de classe, que ens han explicat què fan durant el seu temps lliure. Ho voleu saber?

Per la Ivet Olivé i la Lida Calsamiglia

"Ja fa dos anys que vaig cada setembre 15 dies a fer surf a Vilanova i la Geltrú. M'agrada molt ja que és un esport molt diferents als altres i m'ho passo molt bé."

Xavi Querol, 1r d'ESO

"A l'estiu i també al nadal vaig 5 setmanes a Sitges a navegar, fer vela, i surf. Tots aquests esports els practico des dels 6 anys"

Pol Mohain,1r d'ESO

Cada estiu, amb el meu pare, anem a un llac de Peramola a fer kayak. Trobo que és un esport molt xulo i passo moments molt especials amb el meu pare.

Jordi Torrent, 1r d'ESO

"Durant dues setmanes de l'agost vaig a fer vela a Eivissa des de fa 3 anys. M'agrada moltíssim i passo moments inoblidables"

Xavi Yerga, 2n d'ESO

"Cada cap de setmana faig vela a Llevaneres, un poble del Maresme. A part de practicar aquest esport en el meu temps de lleure, també en faig competicions. "

Elisabeth Comas, 2n d'ESO

"Fa set anys que faig escalada amb corda, practico bastants modalitats però la que m'agrada més és al mar. L'he experimentat per Catalunya i Grècia."

Ainhoa Piera, 2n d'ESO

"Cada estiu, em passo una setmana fent submarinisme a Tossa de Mar i Palamós. També faig escalada a Sant Llorenç des de fa dos anys"

Àlex Martínez, 3r d'ESO

"A l'estiu, vaig 5 dies al País Basc a fer surf, ja fa un any que el practico. Malgrat el temps no sigui molt bo tots els dies em poso a l'aigua igual."

Marc Cervera, 3r d'ESO

"Durant tot l'any practico a Sitges i a Bordeux diferents esports de risc: vela i surf, des dels 6 anys; i kindsurf des de fa 3 anys. Visc molt bones experiències"

Arnau Morhain, 3r d'ESO

"Fa quatre anys que faig padel-surf a Calella, cada estiu, durant dos mesos"

Helena Puig, 3r d'ESO

"Des dels 9 anys vaig 1 cop l'any als Pirineus a fer barranquisme. És una experiència inoblidable."

Marc Esteban, 4t d'ESO

"Ja fa molts anys que practico escalada i vela. El barranquisme el vaig començar fa dos anys i l'espeologia ja en fa quatre. L'espeologia és una activitat que consisteix a explorar coves i altres cavitats subterrànies naturals. Tots aquests esports de risc els experimento arreu de Catalunya durant tot l'any."

Joan Serra, 4t d'ESO

"Una setmana de l'estiu vaig de colònies, des de fa dos anys, al País Basc a fer surf"

Pol Cusidó, 4t d'ESO

"El meu treball de recerca estava relacionat amb els esports de risc. Per això aquest estiu vaig passar cinc dies fent escalada, rafting, barranquisme i kàyac al Pallars Sobirà. He passat moments inoblidables i molt bones experiències"

Nil Puig, 2n de Batxillerat

"Faig equitació durant tot l'any a Masfleca des dels set anys. La practico arreu de Catalunya i estic a la federació espanyola"

Roser Bigorra, 2n de Batxillerat

"Ja fa 2 anys que practico vela al quetx Ciutat de Badalona i m'he format com a tripulant d'aquest mateix veler. És una activitat que no només practico a l'estiu, sinó al llarg de tot l'any. He participat també en un parell de competicions a bord d'aquest veler."

Jan Jordan, 2n de Batxillerat

BENVINGUT OELDE!

Els alumnes de primer de batxillerat han viscut una setmana d'intercanvi amb els nois alemanys de l'escola "Thomas-Morus Gymnasium", d'Oelde. Una experiència ben enriquidora!

Per Josep Marquès

El mes de febrer alguns alumnes de primer de batxillerat van realitzar un intercanvi amb l'escola "Thomas-Morus Gymnasium", situada a Oelde, ciutat de residència dels estudiants alemanys que ens van visitar.

Durant una setmana, els alumnes de batxillerat hem gaudit d'una experiència molt enriquidora i hem compartit casa, escola i costums amb els nostres convidats.

Els alumnes alemanys van arribar dissabte al matí. Nosaltres els vam rebre a la parada d'autobús que hi ha davant de l'escola i, a la tarda, vam quedar per passejar pel centre de Terrassa i sopar tots junts.

Inicialment, la situació era una miqueta estranya ja que no ens coneixíem i ens havíem de comunicar en anglès, però poc a poc vam anar forjant una bonica amistat. El diumenge ens el vam agafar de festa i la majoria dels alumnes vam visitar Barcelona perquè els nostres convidats coneixessin la Ciutat Comtal.

La setmana va ser molt moguda per a tots!

No vam parar de fer activitats culturals i d'esbarjo a dins i fora de l'escola. Dilluns al matí, un cop els alumnes alemanys van haver visitat la Tecnos, vam realitzar una visita cultural per Terrassa amb l'objectiu de conèixer els monuments més importants. Dimarts vam anar tots junts d'excursió a visitar la Sagrada Família a Barcelona. Dimecres ens vam quedar a l'escola i vam fer un intercanvi de cultures entre els alumnes catalans i els alumnes alemanys; un cop esmorzats, vam participar en les Jornades Culturals de l'escola fent una classe de balls de saló.

Dijous, finalment, vam anar a Sitges tot el dia per passar-ho bé i relaxar-nos tots plegats! Fins i tot va haver-hi un alumne català que es va banyar al mar! A la nit, vam quedar tots per fer una petita festa de comiat, ja que els alumnes alemanys marxaven divendres al matí.

Tota una setmana plena d'emocions que ja estem esperant repetir a principis de maig, quan els alumnes catalans fem la segona part de l'intercanvi i viatgem cap a Oelde! Tenim moltes ganes de tornar a veure els nostres amics alemanys.
Fins aviat!

ROMA, TI AMO

La Nostra ha entrevistat a un grup d'alumnes de 2n de batxillerat per saber com s'ho van passar per Roma, la ciutat de l'amor.

Per la Clàudia Vives

Quan vau marxar? Com va anar el vol?

Vam marxar el dilluns dia 30 de gener i tot va anar segons el previst. Hi va haver el típic alumne que va arribar molt just a l'autocar (sortíem de Terrassa a les 6 del matí), era d'esperar que algú s'adormiria i aniríem justos… però cap complicació greu. Un cop a l'aeroport tot va anar força bé, tothom tenia el seu passaport i no vam tenir problemes. La gent estava molt emocionada de poder marxar tots junts de viatje, ja que sabíem que hi hauria una gran pinya i molts riures durant tota la setmana! Finalment, vam arribar a l'hora prevista.

A la tornada, un alumne va perdre el DNI i el passaport i això ens va fer retrassar. Tot i així, vam arribar puntuals a l'avió, que també anava amb un retard de més de dues hores.Va ser bastant agobiant haver d'estar dins l'avió aquesta estona de més...

Com era l'allotjament? Estava situat a prop del centre?

L'hotel on estàvem allotjats no estava gaire lluny del centre, a 5 minuts caminant teníem l'estació de busos més important de Roma i estàvem a uns 10 minuts d'una zona de bars musicals on anàvem a les nits. Considerem que estàvem en una bona localització, però s'ha de dir que la zona del hotel feia una mica de por...
Cada dia ben d'hora al matí els profes ens esperaven per fer les activitats i visites diàries.

Què vau visitar? Què us va cridar l'atenció?

Vam visitar pràcticament tots els monuments i edificis importants de Roma, gràcies a un gran guia que molts ja coneixereu, el professor Pep Pàmpols, que va gaudir del seu últim viatge, a Roma, amb l'escola. Recordem sobretot la Fontana di Trevi, el Colisseu, el Fòrum i molts altres temples i estàtues que es poden trobar en aquesta històrica ciutat. És tan extens el seu patrimoni, que miressis on miressis, trobaves monuments majestuosos. Probablement el Coliseu és el que més ens va impactar, ja que vam entrar a l'arena, com si fóssim gladiadors, i ens va causar molta emoció veure'ns envoltats d'unes graderies tan altes.

I quina impressió us va ocasionar la ciutat?

El que més ens va impressionar de Roma va ser la seva extensió, tant a nivell del terreny com a nivell cultural. Al ser una gran capital europea, podies trobar a persones de totes les parts del món. Evidenment, la gran quantitat d'escultures, museus, obres d'art i monuments dels quals disposa la ciutat és admirable, qualsevol església era visitable i de gran bellesa. Una ciutat màgica sense cap mena de dubte.

Teníeu estones lliures? Què fèieu durant aquest temps?

Per sort, cada dia gaudíem d'algunes estones lliures. Normalment al matí fèiem visites i teníem lliure de 13:30 a 18:00. Per tant, teníem força estona lliure. A les nits anàvem a un bar musical on hi havia pista de ball i on ens deixaven triar la musica. Va estar molt bé perquè sovint era algú de nosaltres qui es posava a fer de "Dj" i aixecava la festa. Grans moments per recordar.

Alguna anècdota que es pugui compartir?

Per anar l'autocar que ens portaria a l'aeroport, vam quedar uns minuts abans de l'hora que ens havia indicat l'escola, per tal de arribar tot el nostre "grupet de nois" alhora, de manera espectacular. Va ser molt emocionant quan vam aparèixer girant la cantonada, tots tenyits de ros i amb les maletes, davant la sorpresa de professors i companys (que no sospitaven res al respecte). La veritat és que hem d'agrair de tot cor a la Mònica Majoral (mare de Biel Bonastre), ja que ens va tenyir a tots el mateix dia. Definitivament, aquest va ser un viatge ple de moments increïbles i memorables!

ARREVEURE

Encara que només he estat aquí tres anys, no em considero la mateixa persona que quan vaig entrar. L'escola m'ha fet créixer, madurar i he après a deixar-me ajudar quan ho he necessitat.

Clàudia Gregori, 2n B

Recordaré especialment el viatge final de curs a Roma i tots el bons moments que he passat amb els amics.

Jun-Jie Wun, 2n B

L'escola m'ha aportat una bona educació, moltes amistats i confiança en mí mateix. Ara crec que sóc capaç d'aconseguir allò que em proposi. Recordaré molts moments divertits viscuts aquí com, per exemple, quan algun amic ha de parlar en públic i el fem riure davant el professor.

Carlos Fernández, 2n B

Vull agrair a l'escola el fet de formar-me per ser més competent en el futur.

Mar Giménez, 2n B

Vull agrair a l'escola el fet d'haver-me ensenyat tant. També vull agrair als professors per haver-me fet estimar la seva assignatura com ells l'estimen. A més, aquí he conegut algunes de les millors persones de la meva vida, que m'emporto per sempre.

Irene Colás, 2n B

L'escola m'ha aportat molts coneixements i he après a organitzar-me i a estudiar de forma eficac, també m'ha ajudat a ser una persona més tolerant i oberta. L'escola m'ha preparat per al futur tant a nivell acadèmic com personal, m'ha ajudat a madurar.

Maria Caro, 2n B

Recordaré especialment els companys, els amics i el sentiment de família que els professors proporcionen. A més a més, hi ha professors que et fan descobrir passions internes i arribes a gaudir molt d'algunes classes.

Anna Pelaez, 2n B

L'escola m'ha ajudat a ser millor persona i a sentir-me format de cara a la vida laboral futura. Vivim en un món complicat i ple d'adversitats, una escola com la nostra guia i prepara els seus alumnes pel camí adient.

Marc Soler, 2n B

Vull agrair la dedicació de molts professors, l'interès que mostren i l'ajuda que ens proporcionen, fins i tot en hores extraescolars. Crec que això els fa més propers i accessibles.

Mariona Garcia-Elies, 2n B

M'emportaré molts bons records de l'escola, sobretot de sortides i viatges. Per exemple, recordo que durant el viatge a Roma vam sortir de nit a un bar musical i el nostre tutor, el Jordi Torné, ens va cantar un dels seus temes. Va ser molt divertit i inoblidable.

Irene Restoy , 2n B

A part dels bons moments amb els companys, algunes classes divertides i algunes trastades, un molt bon record que m'emportaré és l'amabilitat de la majoria dels professors.

Arnau Álvarez, 2n A

El millor són tots els amics que he fet des de parvulari i que m'han acompanyat durant quinze anys fins a 2n de Batxillerat.

Martí Soler 2n B

Crec que durant el meu temps a l'escola he descobert les meves aptituds i he estat capaç de destriar les meves opcions educatives de futur.

Genona Torruella, 2n A

L'escola m'ha guiat i m'ha aportat confiança a l'hora d'escollir la carrera que vull fer. A més, tenia uns hàbits d'estudi molt dolents els quals m'he vist obligada a canviar per poder afrontar aquesta última etapa.

Irene Bernardino, 2n A

COMPANYS!

L'escola m'ha ajudat a aclarir-me les idees, a decantar-me per uns estudis i rebutjar-ne uns altres. He après a marcar-me un objectius per tal d'assolir-los. Els millors records que m'emporto són les vertaderes amistats, que són per a tota la vida.

Jana Pascual, 2n A

Vull agrair a l'escola el fet d'acceptar-me tan bé i d'ajudar-me sempre que ho he necessitat.

Ivet Navas, 2n A

A l'escola he viscut moltes anècdotes divertides, moltíssimes, que mai oblidaré. Tot i que als professors no els van agradar quan es van produir.

Daniel Weichsel, 2n B

En aquests quinze anys hem après moltes coses a nivell escolar, però també a nivell personal. Hem crescut i madurat dins l'escola i aquesta ens ha format com les persones que som. Li vull agrair el fet d'haver format part de tota la meva infància, agrair a tots els bons professors que ens han donat suport i que s'han convertit en quelcom més que professors.

Roser Bigorra, 2n A

Vull agrair a l'escola el fet d'haver-me ensenyat una sèrie de valors essencials i haver-me educat.

Gerard Pérez, 2n B

El millor que m'emporto de l'escola són uns amics de veritat que sempre estaran amb mi. Vull agrair que els professors siguin tan propers amb els alumnes.

Biel Bonastre, 2n A

L'escola m'ha ensenyat que amb preparació es poden abordar tots els reptes que se't plantegin. Vull agrair a l'escola la bona relació que hi ha entre els alumnes i el professorat.

Jan Jordán, 2n A

Crec que l'escola m'ha ensenyat a abordar els problemes i els nous reptes des de diferents punts de vista, amb una base més sòlida. He conegut bons professors i bons companys i he après a treballar en equip.

Albert, 2n A

L'escola m'ha aportat una bona base de coneixements amb la que podré afrontar els meus futurs reptes.

Nil Puig, 2n B

M'emporto molts bons records amb els meus companys i també valoro molt la bona relació que tinc amb els professors.

Janna, 2n B

L'escola m'ha ajudat a estar molt més ben preparat per abordar els meus futurs reptes. Aquí he conegut a unes grans persones, com són els meus amics i companys de classe.

Sergi Castilla, 2n A

Vull agrair a l'escola el fet de sentir-me molt ben acceptat entre companys i professors quan vaig arribar a 4t d'ESO.

Oleguer Olesti, 2n A

Els millors records són els que comparteixo amb les amigues, que des de P3 hem estat juntes, i també amb les noves amistat que he fet al batxillerat i que s'han tornat tan importants.

Cristina Padrós, 2n A

L'escola m'ha aportat disciplina i capacitat de treball.

Quim Honorato, 2n A

Sempre recordaré el viatge final de curs a Roma i els bons moments que hem viscut amb els amics. Vull agrair a l'escola l'ajuda que m'han ofert durant els últims dos anys.

Gisela Belmonte, 2n B

A l'escola he millorat molt la meva manera de treballar, he après nous mètodes d'estudi com, per exemple, a esquematitzar i sintetitzar les idees principals.

Alexandra, 2n B

L'escola m'ha aportat sobretot una bona preparació però també valors. Aquí he conegut molta gent nova. Destacaria els moments i les experiències viscudes amb els amics.

Meritxell Compte, 2n A

A L'ESTIU, UN BON LLIBRE

Ara que s'acosta l'estiu i tots gaudim del temps lliure, aprofitem per relaxar-nos llegint una bona novel·la. A la muntanya, a la platja, al càmping... qualsevol lloc és perfecte! Aquí us deixem algunes propostes.

Per l'Arnau Ballester

PRIMÀRIA

Vegeta777, Willyrex
WIGETTA, UN VIAJE MÁGICO
Editorial Temas de Hoy

El **Nacho Jofresa de 4t B** opina que aquesta novel·la d'aventures és molt divertida. Està basada en la història dels avatars de dos coneguts youtubers, en Vegeta777 i Willyrex, molt influents entre els nens.

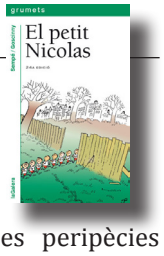

Sempé/Goscinny
EL PETIT NICOLAS
Editorial La Galera

El petit Nicolas narra les peripècies quotidianes d'aquest personatge tan entranyable. En aquest primer volum coneixerem l'entorn d'en Nicolas i la seva colla. Aquest és el llibre que ens recomana el **Xavi Sánchez de 3r A.**

David Walliams
EL NOI DEL MILIÓ
Editorial Montena

El **Quim Tarrida, 6è B,** ens recomana aquesta història que parla sobre el nen més ric del món. Té tot el que pot desitjar excepte una cosa que no es pot comprar amb diners, sabeu què és?

El Quim ha gaudit molt amb la temàtica i la intriga que desprèn la novel·la.

SECUNDÀRIA

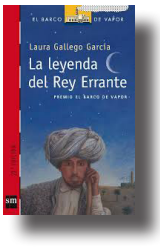

Laura Gallego
LA LEYENDA DEL REY ERRANTE
Editorial SM

El **Jordi Torrent de 1r A** el recomanaria als seus amics perquè té una història ben trobada sobre un príncep àrab que vol ser poeta, però que, any rere any, és derrotat per un humil teixidor de catifes. Envejós, el príncep li encomanarà una sèrie de tasques impossibles.

Jordi Sierra
OCULTOS
Ed. Montena

Ocultos parla sobre els llibres prohibits. Realment existeixen? Aquest és el llibre que ens recomana **l'Arnau Segarra, 1r ESO B.** Li ha agradat molt perquè és una novel·la que barreja elements de la realitat amb la fantasia i parla sobre la creença en Déu.

César Mallorquí
LES LLÀGRIMES DE SHIVA
Editorial Edebé

El **Marc Cervera, 3r ESO B,** ha gaudit molt amb aquesta novel·la de misteri que narra la trobada del narrador amb un fantasma, el mateix dia que l'home va arribar a la Lluna. Tot va començar amb un objecte perdut durant anys.

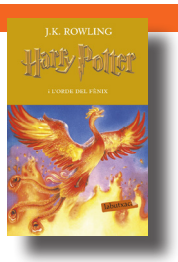

J. K. Rowling
HARRY POTTER I L'ORDRE DEL FÈNIX
Ed. Empúries

La Sakura, 2n ESO A, el recomana sobretot a qui li agradi la fantasia i la ficció, també als fans de la saga. Concretament, aquest llibre té un contingut més profund que altres de la mateixa saga i s'hi expliquen moltes coses que ens ajudaran a entendre millor tota la trama.

BATXILLERAT

Mercè Rodoreda
LA PLAÇA DEL DIAMANT
Club Editor Jove

L'**Anna Peláez de 2n de Batxillerat** ens comenta que s'ha llegit aquesta novel·la a l'escola. La història narra la vida de la Colometa, que transcorre a Barcelona, i la seva lluita per sobreviure juntament amb la seva família a la Guerra Civil i a la postguerra.

Arturo Padilla
LA TEMPESTA
Editorial Estrella Polar

La **Raquel García de 1r de Batxillerat A** ens recomana aquest llibre perquè et fa reflexionar sobre el comportament familiar, la relació amb els pares... és un llibre que parla sobre saber perdonar. A més, és molt fàcil de llegir.

Gerard Guix
EL PRODIGI
Editorial Estrella Polar

El **Dani Vázquez, 1r Batxillerat,** ens recomana aquest llibre que és el primer d'una trilogia de fantasia narrada a Barcelona. L'Àxel encara no sap que li espera un combat molt dur i que d'aquí a uns anys els llibres parlaran d'ell.

TECNOS QUIZ: ETS UN SEDUCTOR?

Te les emportes totes de carrer? O més aviat no et menges un torrat? Descobreix el teu perfil de seducció amb el nostre divertit qüestionari!

1 T'agrada una persona de classe i vols parlar amb ell/a

a) Li demanes a un amic comú que li comenti alguna cosa bona de tu.
b) Amor? Què és això? Es menja?
c) La timidesa no està al teu diccionari, així que treus algun tema de conversa.

2 Quan és l'aniversari de la persona que t'agrada...

a) El/la felicites per Whatsapp.
b) El/la felicites quan el/la veus i li dones una abraçada.
c) Et curres un regal molt maco, encara que no saps si tindrà l'efecte desitjat.

3 On et sents més còmode flirtejant?

a) A la discoteca, on la foscor t'amaga el rostre i l'alcohol et pren el control.
b) A qualsevol lloc em sento com un pardal volant.
c) La *Play* és la única a qui dic coses boniques.

4 Quan li fas un detall a aquella persona especial...

a) Te'l curres molt, però mai li acabes donant perquè et fa cosa...
b) Jo no faig detalls, que estem en crisi.
c) Em faig venir bé qualsevol excusa per donar-li el regal, tot orgullós.

5 Amb quantes persones t'has "liat"?

a) Ves a saber, he perdut el compte.
b) Doncs no m'he menjat ni una rosca, la veritat.
c) Les podria comptar amb els dits d'una mà.

6 Per seduir una persona, de mitjana trigo...

a) Moooolt de temps perquè quan em guanyo la seva confiança caic en picat a la *friendzone*.
b) Necessito el meu temps.
c) Cap objectiu se'm resisteix. El/la conec i, a la primera nit, al sac.

7 Quin tipus de relació busques actualment?

a) No les busco, venen a mi.
b) Una relació llarga i seriosa amb la persona que m'agrada.
c) Estic tan desesperat que qualsevol cosa em serveix.

8 Amb quin d'aquests personatges t'identifiques més a l'hora de lligar?

Els Nois:
a) CHARLIE, de *Dos Hombres y Medio*.

b) SHELDON COOPER, de *The Big Bang Theory*.

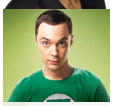

c) MARC, de *Merlí*.

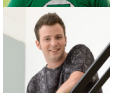

Les Noies:
a) PENNY, de *The Big Bang Theory*.

b) TÀNIA, de *Merlí*.

c) MÒNICA, de *Merlí*.

Puntuació :

1a) 2p **1b)** 1p **1c)** 3p **2a)** 1p **2b)** 2p
2c) 3p **3a)** 2p **3b)** 3p **3c)** 1p **4a)** 2p
4b) 1p **4c)** 3p **5a)** 3p **5b)** 1p **5c)** 2p
6a) 1p **6b)** 2p **6c)** 3p **7a)** 3p **7b)** 2p
7c) 1p NOIS: **8a)** 3p **8b)** 1p **8c)** 2p
NOIES: **8a)** 3p **8b)** 1p **8c)** 2p

De 8 a 13 punts:

Bé, podriem dir que en el tema del "ligoteo" estàs una mica al pou…

Hauries de començar a plantejar-te canviar algun dels teus hàbits si no vols veure't més sol que un astronauta a la deriva el dia de demà. Ànims!

De 14 a 18 punts:

No està malament, ets un terme intermig. No et resulta difícil lligar però tampoc és el teu fort, ho hem de reconèixer. Si et proposes seduir algú segur que amb paciència i dedicació ho aconsegueixes!

De 19 a 24 punts:

Noi/a, ets un crack! T'emportes tot el que se't posa per davant. Ja podries pensar una mica en l'altra gent i deixar-ne algun/a per als teus amics / les teves amigues.

Per l'Arnau Ballester

MEMS DE PROFESSORS

La majoria de nosaltres els coneixem, els mems són la nova forma d'expressar el nostre sentit de l'humor mitjançant l'ús de la imatge.

Corren per les xarxes socials i, qui més qui menys, tots n'hem rebut algun, l'hem obert i, reconeguem-ho, ens hem fet un tip de riure.

Els mems han arribat per quedar-se i, a la Tecnos, els professors ja podeu gaudir del vostre!

Per l'Albert Fernández i el Roger d'Armengol

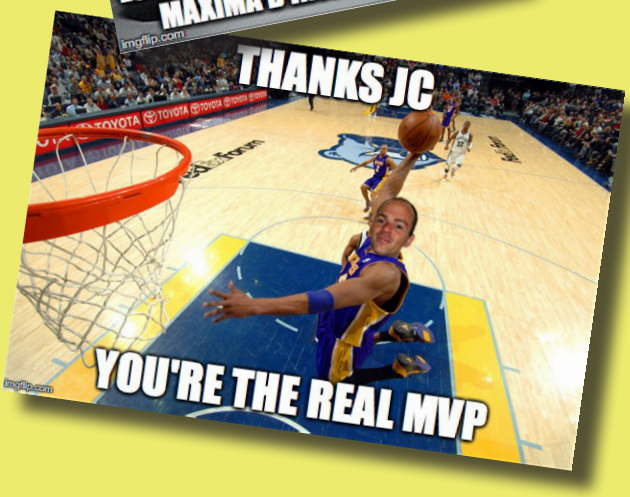

“TECMOJIS”

Qui no ha desitjat alguna vegada tenir un “emoji” personalitzat? Tot un privilegi únicament a l’abast dels famosos més admirats!

Els professors de la Tecnos veureu com els vostres desitjos es tornen realitat amb aquesta col·lecció d’emojis personalitzats, dissenyada en exclusiva per a vosaltres!

Us reconeixeu? Les solucions les trobareu a la dreta

Per l’Albert Fernández i l’Arnau Ballester

Professor 1

Professor 2

Professor 3

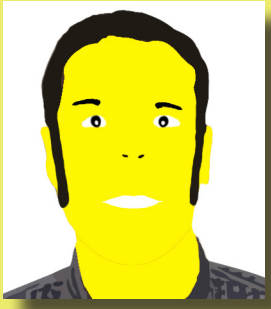
Professor 4

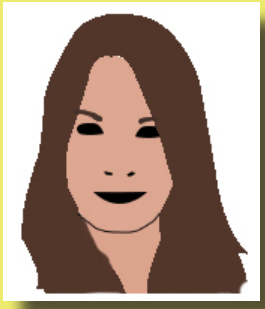
Professor 5

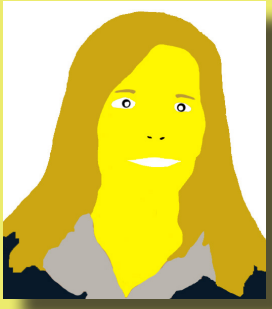
Professor 6

Professor 7

Professor 8

Professor 9

Solucions als entreteniments:

CROSSWORD:

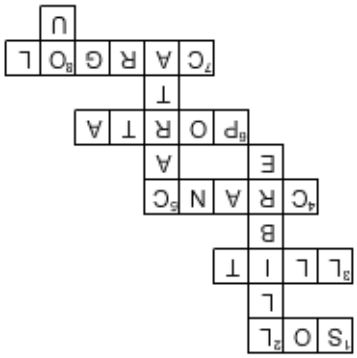

WORDSEARCH:

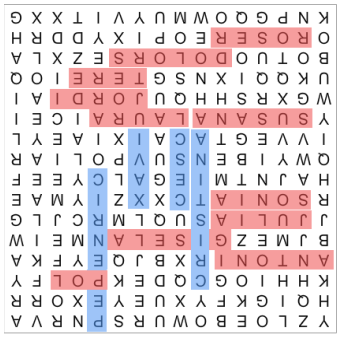

TROBAT A LA XARXA::

Amb què jugues?
Galleda
Quin és el teu animal preferit?
Papallona
Quin idioma parles?
Català
Què tens a la boca?
Caramel

TECMOJIS:

Prof. 1 : Cristina Aymamí
Prof. 2: Cesc Agora
Prof. 3: Cesc Jordan
Prof. 4: Pol Julià
Prof. 5: Roser Fradera
Prof. 6: Pilar Teixidó
Prof. 7: Júlia Gràcia
Prof. 8: Jordi Anglada
Prof. 9:Antoni Perarnau

ON SÓN
ELS PROFES?

Us proposem tot un repte!
Sis professors de la Tecnos han viatjat d'incògnit fins al Japó en una missió secreta, però han estat captats per una càmara de seguretat.
Sereu capaços de descobrir-los vosaltres també?
Jo ja els he trobat! (Solucions a la pàg. 59)

Per l'Albert Fernández

CROSSWORD:

Per l'Estel Castellà

Les solucions les trobareu a la pàgina 55

Per completar els següents mots encreuats haureu de solucionar primer les endevinalles.
Sereu capaços de resoldre-ho amb èxit?

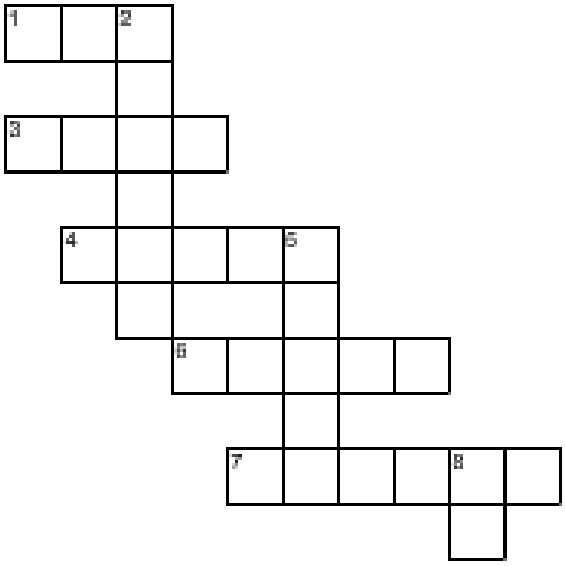

HORITZONTALS:

1. Què és allò que tothom pren i ningú no s'emporta?
3. Tinc peus sense ser persona, tampoc no sóc cap animal, de dia sempre reposo i de nit faig mon treball.
4. En lloc d'anar endavant, sempre camino enrere. No badis ni un sol instant.
6. Va i ve i no es mou d'on és.
7. És petit com una nou, porta banyes i no és bou, no té peus però es mou.

VERTICALS:

2. Tinc títol i no sóc noble. Tinc marges i no sóc riu. Amb mi es plora i amb mi es riu.
5. Plana com la mà, blanca com la neu, parla sense boca i camina sense peus.
8. Una capseta blanca que s'obre i no es tanca.

WORDSEARCH:

Us hem preparat una sopa de lletres amb els noms d'alguns dels vostres professors.
A veure si els trobeu!

PROFESSORS:

DOLORS

CRISTINA

ROSER

ENRIC

SONIA

LAURA

POL

CESC

Y	Z	L	O	E	B	O	W	U	R	S	P	N	R	V	A
H	Q	I	G	K	F	Y	X	U	E	Y	E	X	O	R	R
K	H	H	I	O	G	C	Q	D	E	K	P	O	L	F	Y
A	N	T	O	N	I	R	X	B	J	Q	E	Y	F	K	A
B	J	M	E	Z	G	I	S	E	L	A	N	M	E	I	W
J	J	U	L	I	A	S	U	Q	L	M	R	C	J	L	G
R	S	O	N	I	A	T	C	X	X	Z	I	Y	M	A	E
H	A	J	N	T	M	I	E	G	A	L	C	Y	E	E	F
Q	W	Y	I	B	E	N	S	U	V	P	O	L	I	A	R
I	V	V	E	G	T	A	C	A	I	X	I	A	E	Y	L
Y	S	U	S	A	N	A	L	A	U	R	A	I	C	E	I
W	G	X	R	S	H	H	Q	U	J	O	R	D	I	A	I
U	K	Q	Q	I	X	N	S	G	T	E	R	E	I	O	Q
B	O	T	U	O	D	O	L	O	R	S	E	Z	X	L	A
O	R	O	S	E	R	E	O	P	I	X	Y	D	D	R	H
K	N	P	G	Q	O	W	M	U	Y	V	I	T	X	X	G

PROFESSORS:

JORDI

TERE

GISELA

JULIA

PEP

SUSANA

ANTONI

XAVI

TROBAT A LA XARXA:

Us hem portat un conjunt de jeroglífics per resoldre que podreu trobar, juntament amb molts d'altres, si us acosteu a la següent adreça web: *http://bordilsmitja1415.blogspot.com.es/2015/05/inventem-jeroglifics.html*

On són

Ja heu trobat a tots els vostres professors?
Per si algun d'ells s'ha resistit una mica i us ha passat desapercebut entre la multitud, aquí us deixem les solucions!

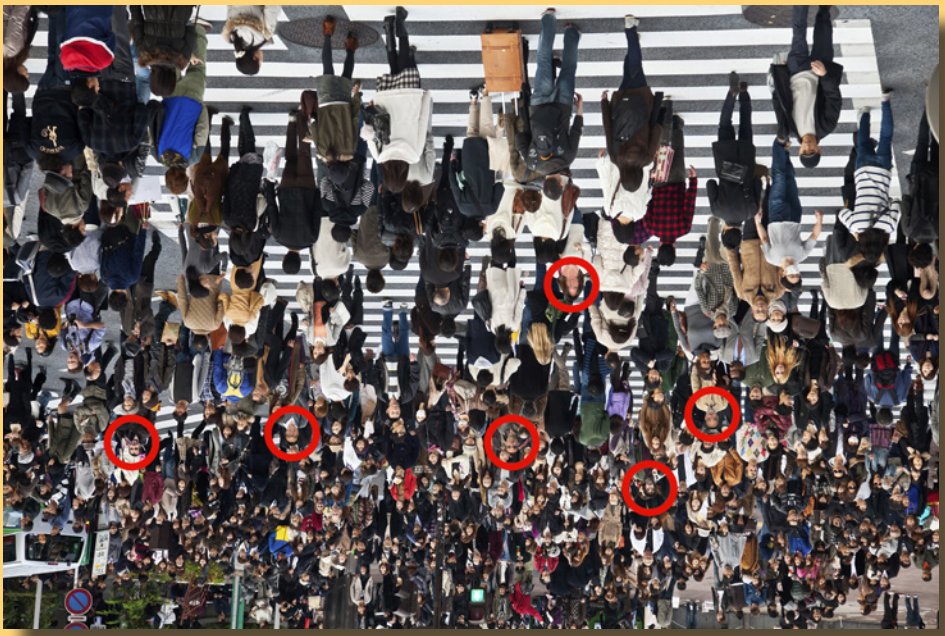

Topete, 34 • 08221 TERRASSA
tel. 93 785 83 55 • fax : 93 786 35 02
e-mail : secretaria@tecnos.cat
http//www.tecnos.cat

compromis companyerisme convivència bon humor participació
catalanitat plural coneixement confiança diàleg cooperació
coratge creativitat convivència feina experiència innovació afecte
eficàcia empenta emprenedoria energia exemple familiaritat
familiaritat exigència reconeixement respecte gust compromís
per la música afecte amistat innovació alegria experiència
bon humor solidaritat tracició cooperació gosadia companyerisme
esperit de treball en equip compromís escola laica
autodisciplina autonomia feina ben feta amabilitat gosadia feina
esperit aventurer gust per l'art participació optimisme bon humor
internacionalitat amistat alegria coratge respecte cooperació
esportivitat companyerisme empatia experiència
reconeixement diàleg entesa lluita superació feina energia diàleg
confiança tradició experiència innovació afecte llibertat
solidaritat cooperativisme valors gosadia eficàcia expectatives
participació llibertat igualtat no sexisme escola laica coratge
coneixement autonomia aprenentatge experimentació convivència
estudi amistat empenta coratge coneixement energia feina ben feta
compromís companyerisme convivència bon humor creativitat
catalanitat plural coneixement confiança diàleg cooperació feina
coratge creativitat convivència feina tregall en equip alegria

TECNOS
escola